

Correctionele rechtbank Gent, 7 maart 2018

In de zaak van het **openbaar ministerie** tegen:

1. **B. H.**, zelfstandige, geboren te (...) op (...) en wonende te (...), rijksregisternummer (...)
2. **E. D.**, geboren te (...) op (...) en wonende te (...), rijksregisternummer (...).

DE EERSTE, als aangestelde of lasthebber van de CVOA D. R., met name als feitelijk medezaakvoerder van de CVOA D. R.

DE TWEEDE, als aangestelde of lasthebber van de CVOA D. R., met name als zaakvoerder van de CVOA D. R.

VERDACHT VAN: te 9000 Gent en bij samenhang te 1000 Brussel

A. Met inbreuk op artikel 181, § 1,1° van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, **de gegevens vereist krachtens het voormelde koninklijk besluit van 5 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvatte**, met betrekking tot acht werknemers:

1. H. A., in de periode van 1 september 2014 tot 18 april 2017;
2. M. N., in de periode van 1 september 2014 tot 31 december 2015;
3. M. Z., in de periode van 1 september 2014 tot 31 december 2015;
4. M. Z., in de periode van 1 juli 2015 tot 18 april 2017;
5. M. A., in de periode van 1 september 2014 tot 31 december 2015;
6. M. T., in de periode van 1 oktober 2016 tot 18 april 2017;
7. O. T., in de periode van 1 april 2015 tot 30 september 2015 en opnieuw van 1 mei 2016 tot 18 april 2017;
8. T. N., in de periode van 1 april 2015 tot 18 april 2017.

(misdrijf strafbaar gesteld met een sanctie van niveau 4, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6.000 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek))

B. Met inbreuk op artikel 235, eerste lid van het Sociaal Strafwetboek, **met het oogmerk ofwel ten onrechte een sociaal voordeel te bekomen ofte doen bekomen, te behouden of te doen behouden, ofwel geen of minder bijdragen te betalen of te doen betalen dan die welk hij of een ander verschuldigd is, gebruik te hebben gemaakt van valse namen, valse hoedanigheden of valse adressen, of enige andere frauduleuze handeling aangewend te hebben om te doen geloven aan het bestaan van een valse persoon, een valse onderneming, een fictief ongeval of enige andere fictieve**

gebeurtenis of om op andere wijze misbruik te hebben gemaakt van het vertrouwen, met name door met het oogmerk om als werkgever geen bijdragen te moeten betalen aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, te hebben doen geloven dat personen in het zelfstandigenstatuut arbeid verrichten als werkende vennoten van een vennootschap, terwijl deze personen in werkelijkheid hun arbeid onder gezag presteerden, zodat zij als werknemers moesten worden beschouwd, met betrekking tot acht werknemers:

1. H. A., in de periode van 1 september 2014 tot 18 april 2017;
2. M. N., in de periode van 1 september 2014 tot 31 december 2015;
3. M. Z., in de periode van 1 september 2014 tot 31 december 2015;
4. M. Z., in de periode van 1 juli 2015 tot 18 april 2017;
5. M. A., in de periode van 1 september 2014 tot 31 december 2015;
6. M. T., in de periode van 1 oktober 2016 tot 18 april 2017;
7. O. T., in de periode van 1 april 2015 tot 30 september 2015 en opnieuw van 1 mei 2016 tot 18 april 2017;
8. T. N., in de periode van 1 april 2015 tot 18 april 2017.

(misdrijf strafbaar gesteld met een sanctie van niveau 4, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6.000 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek))

C. Met inbreuk op artikel 223, § 1, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met artikel 21 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en artikel 33, § 2, eerste lid van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van voormelde wet, als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, **nagelaten te hebben een aangifte te bezorgen aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid**, met de verantwoording van het bedrag van de verschuldigde socialezekerheidsbijdragen bij middel van een door deze Rijksdienst goedgekeurde elektronische techniek, uiterlijk de laatste dag van de maand na elk kalenderkwartaal waarop de aangifte betrekking had, met betrekking tot acht werknemers:

1. H. A., op 31 oktober 2014, 31 januari 2015, 30 april 2015, 31 juli 2015, 31 oktober 2015, 31 januari 2016, 30 april 2016, 31 juli 2016, 31 oktober 2016, 31 januari 2017;
2. M. N., op 31 oktober 2014, 31 januari 2015, 30 april 2015, 31 juli 2015, 31 oktober 2015, 31 januari 2016, 30 april 2016;
3. M. Z., op 31 oktober 2014, 31 januari 2015, 30 april 2015, 31 juli 2015, 31 oktober 2015, 31 januari 2016, 30 april 2016;
4. M. Z., op 31 oktober 2015, 31 januari 2016, 30 april 2016, 31 juli 2016, 31 oktober 2016, 31 januari 2017;
5. M. A., op 31 oktober 2014, 31 januari 2015, 30 april 2015, 31 juli 2015, 31 oktober 2015, 31 januari 2016, 30 april 2016;
6. M. T., op 31 januari 2017;
7. O. T., op 31 juli 2015, 31 oktober 2015, 31 juli 2016, 31 oktober 2016, 31 januari 2017;
8. T. N., op 31 juli 2015, 31 oktober 2015, 31 januari 2016, 30 april 2016, 31 juli 2016, 31 oktober 2016, 31 januari 2017.

(misdrijf strafbaar gesteld met een sanctie van niveau 2, zijnde een geldboete van 50 tot 500 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikelen 223, §1, derde lid en 103 Sociaal Strafwetboek))

BIJ SAMENHANG MET TENLASTELEGGINGEN A, B en C (artikel 155 van het Gerechtelijk Wetboek):

D. Met inbreuk op de artikelen 433quinquies, § 1, 3° en 433sept/es, 2° en 6° van het Strafwetboek het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hen met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij hun toestemming van geen belang was,

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,

met betrekking tot de volgende personen en in de volgende periodes:

1. H. A., in de periode van 1 september 2014 tot 18 april 2017;
2. M. N., in de periode van 1 september 2014 tot 31 december 2015;
3. M. Z., in de periode van 1 september 2014 tot 31 december 2015;
4. M. Z., in de periode van 1 juli 2015 tot 18 april 2017;
5. M. A., in de periode van 1 september 2014 tot 31 december 2015;
6. M. T., in de periode van 1 oktober 2016 tot 18 april 2017;
7. O. T., in de periode van 1 april 2015 tot 30 september 2015 en opnieuw van 1 mei 2016 tot 18 april 2017;
8. T. N., in de periode van 1 april 2015 tot 18 april 2017.

(misdrijf strafbaar gesteld met een opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar en een geldboete van 1.000 tot 100.000 euro. De boete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.)

Overwegende dat het feit omschreven onder deze tenlastelegging strafbaar is met criminele straffen ingevolge de artikelen 433quinquies, § 1, 3° en 433sept/'es, 2° en 6° van het Strafwetboek.

Overwegende dat er nochtans aanleiding is om slechts correctionele straffen uit te spreken wegens de verzachtende omstandigheid dat de verdachten nog niet werden veroordeeld tot een criminele straf, zodat de zaak rechtstreeks voor de correctionele rechtbank wordt gedaagd.

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de **bijzondere verbeurdverklaring** van een bedrag van € 347.137.02, zijnde **het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit de tenlasteleggingen A, B, C en D zijn verkregen.**

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

Ten aanzien van de beklaagden worden voor de tenlasteleggingen D.I tot en met D.8 verzachtende omstandigheden aangenomen zoals in de dagvaarding vermeld.

De rechtbank is voor alle feiten bevoegd gelet op hun onderlinge samenhang.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 6 december 2017.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 7 februari 2018.

De zaak werd op de terechtzitting van 7 februari 2018 in zijn geheel voor de zetel in zijn huidige samenstelling hernomen.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 7 februari 2018:

- de middelen en de conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJEN, S. Z. M., wonende te (...), M. N. A., wonende te (...), en F. A. M., wonende te (...), in hun eis tegen de beklaagden, voorgedragen door meester S . V. loco meester P. H., beiden advocaat te (...), die hen ter terechtzitting vertegenwoordigt;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door A. Vanderhaeghen, substituut-arbeidsauditeur;
- de eerste beklaagde, B. H., in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester M. Z., advocaat te (...), die ondergeschikt de opschorting van de uitspraak van de veroordeling of een werkstraf vraagt;
- de tweede beklaagde, E. D., in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester M. Z., advocaat te (...), die ondergeschikt de opschorting van de uitspraak van de veroordeling of een werkstraf vraagt;
- het negatief advies van het openbaar ministerie over de gevraagde opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. Bij schrijven van hun raadsman d.d. 07.03.2016 doen Z. M. S., N. A. M. en A. M. F. aangifte bij de arbeidsauditeur van feiten van schijnzelfstandigheid waarvan zij het slachtoffer zouden geworden zijn. In het schrijven wordt uiteengezet dat zij werden aangetrokken door H. B., echtgenoot van D. E., zaakvoerster van de CVOA D. R., om voor dit bedrijf te werken. Hoewel als formele zaakvoerder D. E. staat vermeld, verliep alle contact volgens de klagers met H. B. dewelke ook eigenaar zou zijn van alle machines ter plaatse in het naaiatelier dat zich bevindt aan de (...).

Volgens de klagers wisten zij niet beter dan dat zij zouden werken onder het statuut van werknemer voor de kwestieuze vennootschap. Zij dienden kledij te vervaardigen, repareren, retoucheren, wassen en dergelijke, en kregen daarvoor een loon uitbetaald van 1.250 euro per maand. Zij dienden te werken 6 dagen, soms 7 dagen per week, van 8u tot 18u doch soms ook van 17u tot 23-24u. Los van deze uren, kregen zij naar eigen zeggen standaard hetzelfde bedrag uitbetaald. De laatste maanden werden zij evenwel niet langer betaald. Bij het aandringen op betaling, ontvingen zij plots elk een schrijven waarbij D. E. meedeelde dat zij hen zou uitsluiten uit de vennootschap. Volgens de klagers vielen ze uit de L.ht en dienden vastte stellen dat D. E. en H. B. hen destijds blijkbaar documenten lieten ondertekenen waarbij zij zogezegd vennoten zouden zijn geweest van de kwestieuze vennootschap. Zij begrijpen immers geen woord Nederlands en waren ervan overtuigd dat zij werden aangenomen

als werknemers, gelet op de vaste uren waarop zij werkten, het maandelijks forfaitaire bedrag dat zij verdienden, de stortingen van het "loon",...

Eertijds hadden N. A. M. en A. M. F. reeds voor de firma N. CVOA gewerkt, waarbij tevens alle contact verliep via H. B. en ook daar werd volgens de klagers gebruik gemaakt van een stroman, nl. een zekere Z. F. S., dewelke de facto tevens werkneemster was. Bij nazicht bleken N. A. M. en A. M. F. ook in deze vennootschap aandelen te hebben gehad, opnieuw naar hun zeggen, volkomen onwetend.

Ze menen dan ook dat zij als schijnzelfstandigen werden ingeschakeld in de kwestieuze vennootschappen teneinde de betaling van sociale zekerheidsbijdragen te vermijden.

5. Op vraag van de arbeidsauditeur werd vervolgens verder onderzoek verricht door de sociale inspectiediensten.

In het proces-verbaal d.d. 18.04.2017 wordt dienaangaande onder meer het volgende uiteengezet.

"Onderzoeksopzet

Op het internet (www.tB.be/) beveelt de bvba 't B. zichzelf als volgt aan: "Bent u op zoek naar een ervaren partner om retouches van kleding, textiel en lederwaren uit te voeren? Dan moet u beslist met 't B. in zee gaan.

't B. ging van start in 1998 en heeft intussen een uitstekende reputatie opgebouwd inzake Retouches van textiel en lederwaren en kledingherstellingen. Zaakvoerder H.

B. en zijn team van goed opgeleide en ervaren medewerkers laten zich zelden door een opdracht afschrikken. Ze gaan elke dag gepassioneerd aan de slag om u een perfecte service te bieden."

"Textiel en lederwaren worden vakkundig en met de beste zorgen aangepast en hersteld in ons modern atelier in Gent. Ook ons hoofdkantoor is gevestigd in Gent. Daarnaast hebben we nog winkels in Lokeren, Lochristi en Eeklo. "

(...)

De BVBA heeft haar maatschappelijke zetel in de (...). Op dit adres is de enige gekende vestigingseenheid van de BVBA gevestigd. Volgens de Dimona-gegevens worden alle werknemers van de BVBA dan ook op deze locatie tewerkgesteld.

Volgens de KBO-gegevens is er op het adres van het atelier, (...), enkel een vestigingseenheid van de CVOA D. R. gevestigd. In de KBO is op dat adres geen enkele verwijzing naar de BVBA 't B. terug te vinden. Bijgevolg heerste enige onduidelijkheid óver de concrete (tewerkstellings)situatie van de werknemers van de BVBA en over de concrete werkgever/opdrachtgever/onderneming (de BVBA of de CVOA) actief in het atelier gevestigd in de (...).

Op het internet is, behalve op informatieve websites zoals de Gouden Gids, Trendstop,... geen enkele verwijzing naar D. R. te vinden. De CVOA heeft geen website waarmee zij zich naar potentiële klanten bekendmaakt.

Later in het onderzoek zal blijken dat de CVOA D. R. als activiteit heeft het uitvoeren van herstellingen/aanpassingen aan kledingstukken, en dit enkel uit te voeren in onderaanneming van de

BVBA 't B.. Daartoe heeft de CVOA D. R. geen personeel in dienst, maar doet deze voor het uitvoeren van de herstellingen aan kledingstukken een beroep op werkende vennoten.

De verwijzing op de vermelde webpagina naar "zaakvoerder H. B. en zijn team van goed opgeleide en ervaren medewerkers" bracht ons ertoe een onderzoek in te stellen naar de aard van de arbeidsrelatie van de in het atelier aan te treffen personen (onderzoek op basis van de arbeidsrelatiewet — Programmawet van 27/12/2006) en naar de aard van arbeidsrelatie van de aan de CVOA gelieerde werkende vennoten.

Daartoe begaven wij ons, een beroep doende op de assistentie van tolken, op 20 oktober 2016 omstreeks 9 uur naar het atelier, nadat wij in de voorgaande weken al van enkele werkende vennoten een verklaring hadden opgetekend.

Bij het betreden van de atelier konden wij 5 personen aantreffen. Zij werden naderhand allen geïdentificeerd als werkende vennoten van de CVOA D. R..

Wij troffen er geen personeelsleden van de BVBA 't B. aan.

Ongeveer een halfuur na onze aankomst kwam dhr H. B. in het naaiatelier aan. Met veel misbaar maakte hij duidelijk dat hij het oponthoud door de controle niet kon appreciëren.

Onderzoek naar de aard van de arbeidsrelaties

De CVOA D. R. heeft als activiteit het uitvoeren van herstellingen / aanpassingen aan kledingstukken. De CVOA D. R. heeft geen personeel in dienst en doet voor het uitvoeren van de herstellingen aan kledingstukken een beroep op werkende vennoten. Er werd een onderzoek ingesteld met betrekking tot de arbeidsrelatiewet (Programmawet van 27/12/2006).

De volgende personen waren werkend vennoot in de CVOA D. R.:

M. Z. S., NN (...), Bulgaarse nationaliteit, prestaties van 01/09/2014 tot 31/12/2015.

M. N. A., NN (...), Bulgaarse nationaliteit, prestaties van 01/09/2014 tot 31/12/2015.

M. A. F., NN (...), Bulgaarse nationaliteit, prestaties van 01/09/2014 tot 31/12/2015.

T. N. I, NN (...), Bulgaarse nationaliteit, prestaties vanaf 01/04/2015.

M. Z., NN (...), Bulgaarse nationaliteit, prestaties vanaf 01/07/2015.

H. A., NN (...), Bulgaarse nationaliteit, prestaties vanaf 01/09/2014.

O. T., NN (...), Bulgaarse nationaliteit, prestaties van 01/04/2015 tot 30/09/2015 en vanaf 01/05/2016.

M. T., NN (...), Bulgaarse nationaliteit, prestaties vanaf 01/10/2016.

Voor elke vennoot afzonderlijk werd een onderzoek met betrekking tot de arbeidsrelatiewet ingesteld.

Onderzoek arbeidsrelatiewet M. Z. S.

1) De wil der partijen

M. Z. was er aanvankelijk niet van op de hoogte dat zij als werkend vennoot werkzaam was in de vennootschap. Zij heeft nooit geweten hoeveel aandelen zij had in de vennootschap. H., de zaakvoerder van de BVBA 't B., begaf zich naar Bulgarije om naaisters te zoeken. M. Z. werd in haar thuisdorp door H. gecontacteerd met de vraag of zij naar België wou komen om in het naaiatelier te werken. Zij ging er vanuit dat zij als werknemer zou werken.

M. Z. S. verklaarde:

"U vraagt mij of ik werknemer was of zelfstandige. Ik wist pas later dat ik zelfstandige was. Ik ging ervanuit, toen ik naar België kwam, dat ik als werknemer zou werken. H. kwam in Bulgarije zeggen dat hij arbeidsters zocht. Hij zou ons ook een maandloon geven. We gingen er vanuit dat we als werknemer zouden werken. Wij confronteerden hem daarmee maar hij zei ons dat het niet belangrijk was. Hij zei dat het belangrijkste was dat we ons maandloon zouden krijgen. Ik kreeg van H. een kopie van de oprichtingsakte van de vennootschap. Ik alleen kreeg dit mee. De anderen niet. Het was toevallig. Ik heb dat document ondertekend.

H. zei mij dat dit het contract was. Ik wist niet dat dit een oprichtingsakte is. H. heeft dit document niet vertaald en ik heb ook geen versie in het Turks gekregen. Ik heb geen andere documenten ondertekend. Een aandelenregister heb ik niet ondertekend. Ik weet nog steeds niet hoeveel aandelen ik had in de firma. Ik heb — toen ik begon te werken — geen bedrag of aandelen - moeten betalen. "

"Ik begon op 1 oktober 2014 voor de firma D. R. te werken. Ik werkte daar tot 6 januari 2016. De man van D., een zekere H., is bij ons naar Bulgarije gekomen. Dit was in de zomer van 2014. Hij was gekomen om naaisters te zoeken. Van ons dorp waren we met 2, vanuit de naburige dorpen waren er ook al naar België gekomen. De andere persoon van het dorp was al vroeger dan mij naar België vertrokken, dit is T. Nihat. H. zei dat we 1250 EUR maandloon krijgen. H. zou voor een woning zorgen maar we moesten dan wel huur betalen aan hem. Ik woonde samen met T. N.. We betaalden elk 300 EUR huishuur. Ik heb minder dan een maand met T. samengewoond, nadien ging ik samen met mijn man wonen. Ik heb hier in België een contract ondertekend. H. zei mij dat als ik voor hem wou werken, ik een contract moest tekenen. Het contract was in het Nederlands opgesteld. Ik begreep niet wat erin stond. Ik vond het vanzelfsprekend dat ik dat tekende. Als zij zeiden, H. en zijn vrouw, dat ik dat moest tekenen dan deed ik dat. Ik kreeg geen kopie van het contract. Ik wist dat ik voor D. R. zou werken. H. en D. zijn beiden baas. "

2) De vrijheid van organisatie van de werktijd

H. zei haar om hoe laat zij moest beginnen werken en tot hoe laat zij moest werken. Zij had geen inspraak in haar werktijd. Het voorziene werk moest steeds uitgevoerd worden waardoor zij ertoe gehouden was om verder te werken tot het werk gedaan was.

M. Z. S. verklaarde:

"Ik werkte van 8 uur tot 16 à 17 uur. Dat was de afspraak in het begin. We moesten van H. om 8 uur beginnen werken en moesten tot 16 à 17 uur werken. Nadien, toen het werk vermeerderde moesten we om 4 uur 's nachts beginnen tot soms 23 uur 's nachts. Vooral in de soldenperiodes, januari en februari en juli en augustus. Er waren ook nog 2 kleinere soldenperiodes van elk 2 à 3 weken. Ik kon niet zeggen dat ik vroeger zou stoppen want dan zou ik mijn ontslag krijgen. Tijdens die lange dagen had ik in totaal anderhalf uur pauze, tijdens de kortere dagen een uur. H. zei mij telkens om hoe laat ik moest beginnen en om hoe laat ik mocht stoppen."

"Ik moest de vakantie een paar maanden op voorhand aanvragen. Hij deed daar wel niet moeilijk over. We moesten wel onderling afspreken. Tegelijk vakantie nemen kon niet. Eens 1 dag vakantie nemen kon maar de rest moest dan wel het werk overnemen en daardoor gebeurde dat niet veel. "

3) De vrijheid van organisatie van het werk

M. Z. zorgde voor de Retouches van kledingstukken en het strijken ervan achteraf. De kledingstukken die moesten hersteld worden die dag, werden opgehangen aan een kledingrek. Zij had geen andere taken.

M. Z. S. verklaarde: "H. liep telkens in het atelier rond. H. zei telkens wat er moest gedaan worden. Als het werk klaar was, mochten we stoppen met werken. "

"Onderling moesten we afspreken wie welk werk deed. "

4) De mogelijkheid om een hiërarchische controle uit te voeren

Het werk van M. Z. werd gecontroleerd door S. W., een werknemer van de BVBA 't B. of door H. zelf, zaakvoerder van de BVBA 't B.. Als een herstelling niet goed gedaan was, moest zij het werk herbeginnen.

M. Z. S. verklaarde:

"Een zekere S. controleerde ons werk. Dat was haar werk S. werkte in opdracht van H.. Het gebeurde wel eens dat ik iets moest opnieuw doen. Elk kledingstuk werd gecontroleerd "

"H. liep daar rond in het atelier. Hij kwam daar toe en na een tijdje vertrok hij weer. Hij had daar een klein bureautje. S. liep daar ook constant rond en zij controleerde ons werk. H. vertrouwde erop dat S. haar werk goed deed "

5) Andere elementen die wijzen op het statuut van werknemer M. Z. S. verklaarde:

"Wij kregen altijd hetzelfde loon, of we nu lange dagen werkten of niet. H. besliste over ons loon. Wij vroegen soms meer loon maar H. zei ons dat we mochten vertrekken als het ons niet aanstond. Dan moesten we verplicht zwijgen. "

"Ik denk dat ik bij Partena aangesloten was als zelfstandige. Ik heb niets moeten tekenen denk ik hiervoor. H. zorgde voor de aansluiting. Ik kreeg vanaf een bepaald moment facturen van Partena. Ik heb die facturen nooit betaald "

"Ik had geen contact met klanten. Ik had niets te zeggen over de vraagprijs voor de Retouches. "

"Ik had geen volmacht op de bankrekening van de firma. Ik had geen bankkaart van de firma. Ik deed geen betalingen voor de firma. Ik wist niet hoeveel geld er op de rekening van de firma stond. Ik wist niet of het goed of slecht ging met de firma. Een algemene vergadering zegt me niets."

"Ik ontving nooit een aandeel in de winst. Er werd daar niet over gesproken. Ik heb daar ook nooit naar gevraagd omdat ik er vanuit ging dat ik werknemer ben. "

Onderzoek arbeidsrelatiewet M. N. A.

1) De wil der partijen

M. N. werd in Bulgarije opgezocht door D. E., zaakvoerder van de CVOA D. R., om voor de firma D. R. te werken. Er werd haar niet meegedeeld dat zij als werknemer of als zelfstandige zou werken. M. N. ging er vanuit dat zij als werknemer in dienst zou treden. Zij was pas op het einde van haar activiteiten voor de firma D. R. ervan op de hoogte dat zij als werkend vennoot werkzaam was voor de firma.

M. N. A. verklaarde: "Ik had eerst contact met mevrouw D.. Dit was in Bulgarije. D. kwam mensen zoeken in Bulgarije om voor haar firma te werken, dit was in april 2013. Eind mei 2013 ben ik met D.

naar België vertrokken, op 1 juni 2013 ben ik voor 't B. beginnen werken. Ik was in Bulgarije ook al naaister. D. zei mij dat ik als naaister in België kon werken. De eerste keer toen ze naar Bulgarije kwam zei D. mij dat ik 6 EUR per uur zou ontvangen, de tweede keer — in mei 2013 — zei ze mij dat ik 1250 EUR per maand zou ontvangen. D. zei ook de eerste keer dat ik eerst 6 EUR per uur zou ontvangen maar dat dit bedrag zou stijgen tot 8 à 9 EUR per uur. D. zei mij niet of ik als werknemer of als zelfstandige zou werken. Ik dacht dat ik als werknemer zou werken. Ik had er zelfs niet aan gedacht dat ik als zelfstandige zou kunnen werken. Pas op het einde van mijn werk voor 't B. wist ik dat ik als zelfstandige, werkend vennoot, aan het werk was. Ik ben op 11 januari 2016 gestopt met werken voor 't B.. Ik hoorde pas na een tijdje dat ik voor D. R. werkte. Volgens mij werkte ik steeds voor 't B.."

"Ik heb mij altijd als werknemer gevoeld. Ik was ook werknemer. Ik moest steeds de bevelen opvolgen. Ik wist ook niet dat je als zelfstandige kon werken in België als je alleen bent. Je moet dan toch met 2 zijn. Als je baas in België bent heb je toch veel meer zeggenschap en verdien je ook veel meer. Je moet toch ook kapitaal hebben om zelfstandige te worden."

2) De vrijheid van organisatie van de werktijd

H., zaakvoerder van de BVBA 't B., en D. beslisten over haar werktijd. Het voorziene werk moest steeds uitgevoerd worden waardoor zij ertoe gehouden was om verder te werken tot het werk gedaan was. Als zij vroeg moest beginnen werken, dan kwam D. of H. haar thuis ophalen omdat er op het vroege tijdstip nog geen openbaar vervoer was.

M. N. A. verklaarde:

"Ik werkte alle dagen als er veel werk was, ook op zondag. Ik werkte gemiddeld à 2 zondagen per maand en werkte dan 7 dagen op 7. Ik werkte doorgaans 6 dagen per week. De 1250 EUR was ons beloofd voor 6 dagen werk per week. Voor het werk op zondag werd ik niet betaald. Er werd ons gezegd, in België, dat het werk moest gedaan zijn. Aanvankelijk werd ons beloofd dat wij om 8 uur zouden beginnen werken tot 18 uur 's avonds. Het was echter niet zo. Het werk moest gedaan zijn. D. of H. kwam mij steeds thuis halen, zo een 3 à 4 maanden. Nadien ging ik met de tram naar het atelier. Ais ik om 5 uur moest beginnen dan kwam D. of H. mij thuis ophalen omdat er dan nog geen openbaar vervoer was. De eerste 3 à 4 maanden werkte ik steeds van 5 uur 's morgens tot 21,22 à 23 uur. Nadien werkte ik van 8 tot 18 uur. In de soldenperiodes, 4 x per jaar, werkte ik echter steeds van 5 uur 's morgens tot 21, 22 en 23 uur. Dit was in januari (volledige maand), april (volledige maand), juli (volledige maand), september (volledige maand). Ik nam vakantie in de periode dat ik daar werkte. In 2013 nam ik geen vakantie. In 2014 juli of augustus, 1 maand ik weet het niet precies wanneer, in 2015 ook 1 maand, juli of augustus. Verder nam ik geen vakantie, ik nam ook geen snipperdagen. Ik kon niet meer vakantie nemen. Ik had een keer een hernia. Na 2 dagen kwam D. mij thuis halen en zei dat ik moest werken. Tijdens de vakantie werd ik niet betaald. D. had mij in het begin, in Bulgarije, nochtans beloofd dat ik zou betaald worden. Achteraf zei ze mij dat ik toch niet zou betaald worden. Dat was toen ik merkte dat ik geen geld ontvangen had tijdens mijn vakantie. "

3) De vrijheid van organisatie van het werk

M. N. A. zorgde voor de Retouches van kledingstukken en het strijken ervan achteraf. De kledingstukken die moesten hersteld worden die dag, werden opgehangen aan een kledingrek. Zij had geen andere taken. M. N. moest voornamelijk kostuumvesten herstellen. D. had haar gezegd dat ze dat moest doen.

M. N. A. verklaarde:

'In het atelier hingen allerlei zakken met kledij omhoog, iedereen wist welke kledij er moest uitgenomen worden en welk werk hij moest doen. Ik moest voornamelijk de kostuumvesten herstellen. D. had mij

gezegd dat ik dat moest doen. Ik was naaister in Bulgarije maar eigenlijk heb ik hier de job echt geleerd. Ik leerde het werk van de andere naaisters die al in het atelier werkten."

4) De mogelijkheid om een hiërarchische controle uit te voeren

Het werk van M. N. A. werd gecontroleerd door S. W., een werknemer van de BVBA 't B. of door H. zelf, zaakvoerder van de BVBA 't B.. In het begin gebeurde de controle tevens door D. zelf. Als een herstelling niet goed gedaan was, moest zij het werk herbeginnen.

M. N. A. verklaarde:

"Voor mij was H. de baas. H. was steeds aanwezig in het atelier. D. was in het begin ook in het atelier maar zij is nadien naar Turkije vertrokken. "

"Mijn werk werd gecontroleerd door S.. S. bekeek ons werk en noteerde dan op een papier of het ok was of niet. Als het niet ok was, dan moest het werk opnieuw gedaan worden. Bij mij is dat wel niet gebeurd. S. was een werkneemster zoals ons, zij deed geen herstellingen. Zij deed enkel de controles en werkte maar 4 uur per dag. H. controleerde soms ook ons werk. Als er te veel werk was, hielp hij S. hiermee. In het begin deed D. de controles. S. was er toen nog niet. H. was vaak in het atelier. Hij was daar en was nadien weer weg of hij werkte in zijn bureau. In het atelier hangt een camera. H. kon de beelden zien vanuit zijn bureau. H. zei ons soms wel dat we sneller moesten werken. We wisten wel dat we snel moesten werken omdat het werk altijd moest gedaan zijn. H. had dat in het begin gezegd. Mensen die niet snel genoeg werkten, werden na een week ontslagen. Ik wens er nog aan toe te voegen dat als we laat moesten werken, dan zagen we H. niet op de werkvloer omwille van het feit dat hij zich dan verplicht zou voelen om ons iets van eten aan te bieden. Een zekere persoon R. (Bulgaarse) sloot dan het atelier af. Zij gaf ons ook bevelen. Ik vermoed dat zij wel een relatie had met H.. Zij deed alles voor hem. R. kwam samen met D. naar Bulgarije om mensen te zoeken. "

5) Andere elementen die wijzen op het statuut van werknemer

"H. had mij telefonisch gezegd, toen ik gestopt was met werken, dat ik 6 maanden vooropzeg moest geven. Ik heb daar niet naar geluisterd. Ik ben via Z. te weten gekomen dat ik als zelfstandige werkte. Ik overhandig u een kopie van een factuur van Partena. Ik weet niet wat dat is. Ik heb die facturen niet aan H. gegeven. Ik kan nu niet meer bij hem gaan. H. heeft mij allerlei beloftes gedaan en ik ben wel bang van hem. Ik weet niet waar de maatschappelijke zetel gelegen is van D. R.. Ik weet niet wie de zaakvoerder is van

D. R.. Ik weet nu nog maar van het bestaan van D. R., voor mij was dat altijd 't B.. Er werd ons niets gevraagd. Wij deden gewoon wat er ons werd gezegd. Het BTW-nummer van D. R. ken ik niet. Ik had geen volmacht op de bankrekening van D. R.. Ik weet niet of het financieel goed of slecht ging met de firma. Ik had geen bankkaart van de firma. Ik heb geen contact gehad met de boekhouder van D. R.. Of toch, ik heb 1 keer de boekhouder ontmoet, een zekere L.. We moesten toen een handtekening plaatsen, toen ik net begon te werken, maar ik weet niet wat ik tekende. Een aandelenregister zegt me niets. Ik weet niet of ik aandelen had in de firma. Ik heb op voorhand niets moeten betalen. In het begin woonde ik in een huis van H., in de (...) Ik moest hiervoor 250 EUR betalen. Dit werd afgehouden van mijn loon. Ik had eigenlijk niets te zeggen in de zaak. De prijs van een herstelling werd bepaald door H.. Een Algemene Vergadering van Aandeelhouders zegt me niets. Er werd niets gezegd over winstverdeling. Ik wens er nog aan toe te voegen dat als we laat moesten werken, dan zagen we H. niet op de werkvloer omwille van het feit dat hij zich dan verplicht zou voelen om ons iets van eten aan te bieden. Een zekere persoon R. (Bulgaarse) sloot dan het atelier af. Zij gaf ons ook bevelen. Ik vermoed

dat zij wel een relatie had met H.. Zij deed alles voor hem. R. kwam samen met D. naar Bulgarije om mensen te zoeken. "

Onderzoek arbeidsrelatiewet M. A. F.

1) De wil der partijen

M. A. F. kwam in contact met de firma D. R. via N. A. M.. Volgens haar werkte N. als werknemer. H., zaakvoerder van de BVBA 't B., deelde haar mee dat zij als werknemer zou werken. M. A. was pas na lange tijd ervan op de hoogte dat zij niet als werknemer maar als werkend vennoot werkzaam was in de firma.

M. A. F. verklaarde:

"Ik kwam in contact met de firma via N. A. M.. Zij werkte daar al sinds 2013. N. M. werkte daar als werknemer. De eerste keer sprak ik met H., de baas. D. sprak ik ook, zij is de vrouw van H.. Uiteindelijk sprak ik wel bijna altijd met H.. De activiteit van de firma is herstellingen van kledij. Ik werkte in het atelier en deed inleggen, verkorten, versmallen van kledingstukken. Ik werkte op het adres(...). Ik heb ervaring opgedaan in Bulgarije. Ik werkte daar bij een kleermaker. Toen ik H. de eerste keer sprak, zei hij mij dat ik als werknemer zou werken. Hij zei niet dat ik als zelfstandige zou werken, ik ontving geen contract. Ik heb geen andere documenten ontvangen. Ik heb wel een paar papieren moeten tekenen. Ik weet niet wat erin stond. Ik begreep het niet. Ik vertrouwde H., hij zei mij dat ik als werknemer zou werken en daarom moest ik die papieren tekenen. U vraagt mij of ik geen werkend vennoot was in de firma D. R.. Neen, ik was werknemer. In 2015 ging ik samen met N. naar een boekhouder omdat zij een paar vragen had. De boekhouder, een zekere O., zei ons toen dat wij geen werknemer zijn maar werkend vennoot. Ik vroeg dit toen aan H. hoe het precies zat maar H. gaf ons daar geen antwoord op. H. profiteerde ervan dat wij de taal niet kenden. Ik heb het een paar keer gevraagd hoe het zat maar hij antwoordde gewoon niet. Ik weet niet hoeveel aandelen ik had. Ik heb niets moeten betalen. "

2) De vrijheid van organisatie van de werktijd

M. A. F. kon haar werktijd niet vrij bepalen. H. besliste over haar werkuren. H. besliste over het aantal vakantiedagen dat zij per jaar mocht nemen.

M. A. F. verklaarde:

"H. zei mij dat ik 6 dagen per week moest werken. Hij zei dat ik de gewone uren moest werken. Uiteindelijk werkte ik 6 dagen en soms zelfs 7 dagen per week. Meestal begon ik om 6 uur 's morgens te werken tot 20 en 22 uur 's avonds. Het gebeurde dat ik om 8 uur begon. H. besliste dat. H. zei de avond ervoor om hoe laat ik de volgende dag moest beginnen. H. zei mij ook tot hoe laat ik moest werken. Hij zei dit op de dag zelf. In 2014 nam ik 20 dagen verlof in juli. In 2015 nam ik 30 dagen verlof in juni. Tijdens de vakantie werd ik niet betaald. H. zei mij dit juist voor ik verlof nam. Ik heb mij daar geen vragen bij gesteld. Ik ben in de ganse periode dat ik voor D. R. werkte, niet ziek geweest. Ik weet niet of ik dan zou betaald worden. H. zei mij dat ik 3 weken vakantie mocht nemen in 2014 (of 20 dagen). In 2015 mocht ik een maand vakantie nemen van H.. H. besliste dat allemaal. Als ik eens een dag vroeger wou stoppen, dan weet ik niet of dat mogelijk was. Ik heb dat nooit gevraagd want ik dacht dat dat niet mogelijk zou zijn. "

3) De vrijheid van organisatie van het werk

H. besliste over de verdeling van het werk. Hij bepaalde welke kledingstukken door wie zouden gedaan worden. Alle verstelwerken moesten 's avonds gedaan zijn.

M. A. F. verklaarde:

's Avonds kwamen alle herstellingen binnen voor de volgende dag. Het werk moest gedaan zijn 's avonds. We mochten niet naar huis vooraleer het werk gedaan was. H. deed de verdeling van het werk. Hij besliste welke kledingstukken door wie zouden gedaan worden. Als het werk 's avonds nog niet rond was, konden we elkaar wel helpen, iedereen begon steeds op hetzelfde tijdstip te werken en stopte op hetzelfde tijdstip. We werkten daar met 7 personen. Het waren allen werknemers. "

4) De mogelijkheid om een hiërarchische controle uit te voeren

Haar werk werd gecontroleerd door S. W., werknemer van 't B. BVBA en door H.. M. A. F. verklaarde:

"Ik deed herstellingen van kledij. Mijn werk werd gecontroleerd door een zekere S.. Ik weet niet of zij werknemer of zelfstandige was. H. controleerde soms ook mijn werk. Hij nam dan een kledingstuk vast en keek of de herstelling goed gebeurd was. Soms riep H. ons samen en zei hij dat sommige werken beter moesten gedaan worden. Rechtstreeks tegen mij heeft hij dat nooit gezegd. Ik weet niet wie de zaakvoerder is van D. R.. Ik weet enkel dat de bevelen van H. komen. De vrouw van H., D., heb ik maar een paar keer gezien. Ze heeft daar niet gewerkt. "

5) Andere elementen die wijzen op het statuut van werknemer M. A. F. verklaarde:

"H. had op voorhand gezegd dat ik 1250 EUR zou ontvangen."

"Ik weet niet waar de maatschappelijke zetel van D. R. is. Ik weet het KBO-nummer van de firma niet. Ik heb het nooit geweten. Ik weet niet wie de zaakvoerder is van D. R.. Ik weet niet wie de boekhouder is van D. R.. Ik weet niet of de firma winst of verlies maakte. Ik heb geen boekhoudkundige stukken ingekeken. Ik had geen volmacht op de bankrekening van D. R.. Ik had geen bankkaart van D. R.. Er was geen andere werkplaats van D. R.. Ik heb nooit deelgenomen aan een Algemene Vergadering van Aandeelhouders. Ik heb nooit beslissingen genomen, ik voerde gewoon mijn werk uit. De prijzen voor de herstellingen werden opgeschreven door S.. H. bepaalde de prijs. Daar had ik niets in te zeggen. Ik weet niet wat een aandelenregister is. Ik deed geen betalingen voor de firma. Ik wist niet hoeveel geld er op de rekening van D. R. stond."

Onderzoek arbeidsrelatiewet T. N. I.

1) De wil der partijen

D., zaakvoerder van de CVOA D. R., en H., zaakvoerder van de BVBA 't B., zeiden aan T. N. dat zij als zelfstandige voor de firma D. R. zou werken.

Zij wou liever als werknemer werken maar stelde de vraag niet omdat zij wist dat het niet mogelijk was. T. N. I. verklaarde:

"Ik begon nadien voor de firma D. R. te werken. D. had mij dat gevraagd. H. was daar ook bij. Ze zeiden mij dat ik als zelfstandige zou werken. Ik heb niet gevraagd om als werknemer te werken omdat ik wist dat dat niet mogelijk was. Ik wou liever als werknemer werken maar dat was niet mogelijk. Ik heb de aandelen niet betaald. Ik heb geen contract of document ontvangen. Ik heb wel iets ondertekend maar ik weet niet wat precies. Ik ken de taal niet,"

2) De vrijheid van organisatie van de werktijd

In groep wordt per dog beslist wanneer ze beginnen werken en wanneer ze stoppen. Het werk moet steeds gedaan zijn. Zij vraagt aan H. wanneer zij vakantie mag nemen.

T. N. I. verklaarde:

"Voor D. R. werk ik 5 dagen per week, als het nodig is 6 dagen. Ik begin om 8 uur te werken en moet tot 17 à 18 uur werken. Ik heb een pauze van 15 minuten om 10 u, om 12 uur een half uur en om 15 uur 15 minuten. Ik werk niet elke zaterdag. Tijdens de soldenperiodes werk ik ook op zaterdag. Dat is in april, juli en oktober. In december werk ik bijna niet op zaterdag. Tijdens de soldenperiodes werk ik iets meer, gemiddeld werk ik dan 2à3 uur per dag meer. Ik werk tijdens de solden van 7 uur tot 19 uur ongeveer. Ik werk sinds april 2015 voor D. R.. Ik nam in december 1 maand vakantie, in februari 2016 nam ik 2 weken verlof. Tijdens de zomervakantie nam ik geen verlof. Als ik niet kan komen dan bel ik naar H.. Het is nog maar 2 keer gebeurd dat ik niet kon werken. Ik vraag aan H. of ik vakantie mag nemen. We moeten om beurt vakantie nemen, niet tegelijk."

3) De vrijheid van organisatie van het werk

T. N. I. zorgt enkel voor de Retouches van kledingstukken. Alle verstelwerken moeten 's avonds gedaan zijn.

T. N. I. verklaarde: "Ik werk voor D. R. voor de firma 't B.. N. heeft mij in het begin opgeleid. Toen ik voor D. R. begon te werken, wist ik al wat ik moest doen. Als het werk gedaan is, mogen we stoppen. Ik doe enkel mijn werk hier. Ik neem geen beslissingen of ik doe ook geen aankopen of verkopen. "

4) De mogelijkheid om een hiërarchische controle uit te voeren

S. W., werknemer van de BVBA 't B. en een zekere I. controleert haar werk. Haar werk wordt ook gecontroleerd door H.. Als er iets fout gedaan is, dan zegt H. haar dat ze moet herbeginnen.

T. N. I. verklaarde:

"H. is de baas, hij zit in zijn bureau, hij is soms ook chauffeur. H. komt elke dag maar niet de volledige dag. Een zekere S. controleert of het werk goed gedaan is. S. werkt als werknemer, ik weet niet voor welke firma. I. controleert ook het werk, sinds een 2-tal weken. H. controleert nu het werk. Ik denk dat S. momenteel ziek is, ze moet geopereerd worden. S. werkt in opdracht van H.. Soms deed ik iets verkeerd, dan moest ik herbeginnen. H. zei mij toen dat ik moest herbeginnen. Als ik niet kan komen dan bel ik naar H.. "

5) Andere elementen die wijzen op het statuut van werknemer T. N. I. verklaarde:

"De sociale lasten worden door D. of door H. betaald. De factuur komt bij mij toe maar ik overhandig die aan H.. Ik weet niet wie de boekhouder is van D. R.. Ik weet het KBO-nummer van D. R. niet Er werden geen afspraken gemaakt omtrent winstverdeling. Ik weet niet wat er met de winst gebeurt. Ik doe enkel mijn werk hier. Ik neem geen beslissingen of ik doe ook geen aankopen of verkopen. Ik weet niet wie de klanten zijn van D. R., 't B. is een klant van D. R.. Ik weet niet wie de andere klanten zijn. Ik weet niet of het slecht of goed gaat met de firma. Ik heb geen volmacht op de bankrekening van de firma. Ik heb ook geen bankkaart van de firma. De prijzen van de Retouches worden niet door mij bepaald. Ik weet niet wie die vastlegt. Ik nam nog niet deel aan een Algemene Vergadering van Aandeelhouders. "

Onderzoek arbeidsrelatiewet M. AU Z.

1) De wil der partijen

M. Z. kwam naar België vanuit Bulgarije omdat ze hier meer zou verdienen. Zij wist dat zij als zelfstandige zou werken maar wist niet wat het statuut van zelfstandige inhoudt. Zij ondertekende een "arbeidscontract" in het Nederlands maar begreep niet wat erin vermeld stond.

M. Z. verklaarde:

"U vraagt mij of ik weet wat het zelfstandig statuut inhoudt. Ik zeg dat ik dat niet weet, maar dat mij dat niet interesseert, zolang ik betaald word. Ik word altijd correct betaald. Ik heb 5% van de aandelen maar heb hier niet voor betaald. De eerste dag dat ik begon te werken, 1 juli 2015, heb ik een arbeidscontract ondertekend in het Nederlands. Ik begreep dit niet maar heb dit ondertekend. Ik weet niet of ik iets ondertekend heb voor de aandelen aangezien ik het niet begreep. Ik moet niets betalen qua bijdragen en belastingen. D. betaalt dit allemaal. "

2) De vrijheid van organisatie van de werktijd

D. zei haar volgens welke werkuren zij moet werken. Bij ziekte moet zij D. verwittigen. Vakantie moet onderling geregeld worden maar er moeten steeds voldoende naaisters aanwezig zijn zodat het werk kan uitgevoerd worden.

M. Z. verklaarde:

"Op mijn eerste werkdag heb ik contact gehad met D.. Een week voor ik begon te werken ben ik hier langsgelopen. D. heeft mij toen rondgeleid en het werk uitgelegd Ze heeft mij ook de voorwaarden uitgelegd. Ze heeft mij gezegd dat ik 1250 euro zou verdienen per maand Ik word op de 18de, de 19de of de 20ste betaald Er werd mij toen, voor ik begon te werken, ook uitgelegd dat ik van 8u tot 17u zou moeten werken. Af en toe zou ik extra moeten werken, maar daar krijg ik 10 euro per uur voor. Dit is bijvoorbeeld nu het geval met de soldenperiode. We hebben hier een boek waar we onze overuren in schrijven. Deze worden meestal in het weekend uitbetaald. Ik word betaald per overschrijving op mijn Belgische bankrekening. Er werd mij ook gezegd dat er voldoende rusttijden zijn. Wat mij op voorhand is meegedeeld qua voorwaarden komt overeen met de werkelijkheid. Ik heb '\$ middags om 12u middagpauze, soms een uur, soms een halfuur, afhankelijk van de hoeveelheid werk. Als we ziek zijn moeten we D. verwittigen. Ik weet niet of we dan betaald worden want ik ben nog nooit ziek geweest. Nu zijn de solden begonnen en moet ik soms overwerken. "

3) De vrijheid van organisatie van het werk

M. Z. is naaister en zorgt enkel voor de Retouches van de kledingstukken. Samen met de andere naaisters moet zij ervoor zorgen dat alle herstelwerken tegen het voorziene tijdstip uitgevoerd zijn.

M. Z. verklaarde:

"Ik heb 's middags om 12u middagpauze, soms een uur, soms een halfuur, afhankelijk van de hoeveelheid werk. Want alles wat vandaag binnenkomt van kledij, moet vandaag geretoucheerd worden. De chauffeur brengt dit dan de volgende dag naar de winkels. Ik corrigeer mij; het is maandag binnen en dinsdag buiten. Mijn werk is naaien en ik ben tevreden met mijn job en hou mij met de rest niet bezig. "

4) De mogelijkheid om een hiërarchische controle uit te voeren

Haar werk wordt gecontroleerd door S. W. en een zekere E. van de BVBA 't B.. M. Z. verklaarde:

"D. is de baas, maar als zij er niet is neemt H. haar werk over. Mijn werk wordt gecontroleerd door S. en E.. S. controleert 's morgens het werk en E. 's avonds. Zij kijken na of het werk correct gebeurd is. Of het gevraagde werk, bijvoorbeeld versmallen, correct uitgevoerd is. "

5) Andere elementen die wijzen op het statuut van werknemer M. Z. verklaarde: "U vraagt mij of ik het BTW nummer van de firma ken. Ik ken dit niet. Af en toe zou ik extra moeten werken, maar daar krijg ik 10 euro per uur voor. Ik moet niets betalen qua bijdragen en belastingen. D. betaalt dit allemaal. "

Onderzoek arbeidsrelatiewet H. A.

1) De wil der partijen

Door D. werd haar gezegd dat ze als zelfstandige zou werken. H. A. vroeg niet om als werknemer te werken omdat als zelfstandige werken de enige mogelijkheid was. H. A. verklaarde:

"Ik werk als zelfstandige voor D. R. en dit sinds 1 september 2014. Ik ben vandaag om 8 uur beginnen werken. Ik heb 5 % van de aandelen. Ik weet niet hoeveel aandelen dat zijn. Via een kennis kwam ik in contact met de firma, een zekere N.. Ik verbleef op dat ogenblik in Griekenland. Ik ben van beroep naaister. Ik zei dat tegen een vriendin en zo ben ik hier terechtgekomen. Ik kwam in contact met de baas van de firma 'N.', de baas hiervan was Z.. De firma D. R. bestond toen nog niet. Ik begon in juni 2014 voor de firma N. te werken. D. vroeg mij of ik hier wou blijven werken. D. zei dat ik als zelfstandige zou blijven werken. Ik heb niet gevraagd om als werknemer te werken omdat als zelfstandige werken de enige mogelijkheid was."

2) De vrijheid van organisatie van de werktijd

H. A. werkt steeds volgens dezelfde uren. Tijdens de soldenperiodes werkt zij langer. Zij werkt tot opdrachten van die dag gedaan zijn. D. had haar in het begin gezegd dat zij moest werken tot alle herstellingen van die dag klaar waren. Zij vraagt aan. D. wanneer zij verlof mag nemen. Als zij vroeger wilt stoppen met werken, vraagt zij dit tevens aan D..

H. A. verklaarde:

"Ik werk 5 dagen per week, soms werk ik 6 dagen per week tijdens de solden werk ik ook op zaterdag. De drukke maanden zijn november, juni en januari. Ik werk dan niet elke zaterdag. Vroeger werkte ik meer zaterdagen maar sinds een jaar is er minder werk. Ik werk in principe van 8 tot 17 uur. Dat is elke dag hetzelfde. Ik ben niet bang van H. maar ben wel bang om terug te moeten keren naar Bulgarije. Ik nam enkel in oktober 2015 vakantie voor 1 maand. Voor de rest nam ik geen vakantie. Ik vraag aan D. of ik vakantie mag nemen. We wisselen af, we moeten afspreken wanneer we vakantie nemen. We mogen niet met 2 tegelijk vakantie nemen. Ik heb nog geen losse dagen vakantie genomen. Als ik vroeger wou stoppen moest ik dat aan D. vragen. Het werd nog niet geweigerd. Ik werk altijd dezelfde uren. Soms werk ik een uur maximum langer. Wij bepalen dat zelf we weten dat het werk af moet zijn. D. heeft dat in het begin gezegd"

3) De vrijheid van organisatie van het werk

H. A. is naaister en zorgt voor de Retouches van kledingstukken. Door S. W., werknemer van 't B. BVBA, worden de kledingstukken aan een rek gehangen. Zij moet kledingstuk na kledingstuk afwerken. Dit is haar enige taak bij de CVOA D. R..

H. A. verklaarde:

"Ik ben naaister én ik doe alle herstellingen en aanpassingen. S. hing de kledij op aan de rekken. We werken zo kledingstuk na kledingstuk. S. werkt hier niet meer denk ik. Ze is gewoon vertrokken. Ik doe gewoon mijn werk. Het enige voordeel is ten opzichte van werknemers dat ik de uren een beetje kan regelen. "

4) De mogelijkheid om een hiërarchische controle uit te voeren

D. geeft haar opdrachten. Haar werk wordt gecontroleerd door S. W., werknemer van 't B. BVBA. Als er een werk niet goed uitgevoerd werd, dan moest zij het werk herbeginnen van S..

H. A. verklaarde:

"D. geeft ons opdrachten maar ik weet ondertussen wat ik moet doen. S. bijvoorbeeld werkt voor 't B.. S. keek mijn werk na. Als er iets niet goed gedaan was, dan moest ik herbeginnen van S.. Ik ben naaister en ik doe alle herstellingen en aanpassingen. Als er een werk niet goed gedaan was, moest ik het opnieuw doen. S. controleerde vroeger het werk. Nu is S. er niet en kijkt H. het werk na. D. controleert soms ook mijn werk. "

5) Andere elementen die wijzen op het statuut van werknemer H. A. verklaarde:

"De sociale lasten worden door de firma betaald. Ik denk dat de maatschappelijke zetel van de firma hier is. Ik weet het KBO-nummer of BTW-nummer van de firma niet. Ik heb geen volmacht op de bankrekening van D. R.. Ik heb geen bankkaart van D. R.. Ik weet niet of het goed of slecht gaat met de firma. Voor mij is het belangrijk dat ik betaald word en dat mijn sociale lasten betaald worden. De prijzen van de Retouches worden bepaald door 't B.. ik heb daar niets over te zeggen. Er werd niets over winstverdeling afgesproken. Ik weet niet wie de boekhouder is van D. R.. Ik heb nooit deelgenomen aan een Algemene Vergadering van Aandeelhouders. "

Onderzoek arbeidsrelatiewet O. T.

1) De wil der partijen

O. T. kon enkel als zelfstandige werken voor de CVOA D. R.. Zij had niet de keuze om als werknemer te werken.

O. T. verklaarde:

"D. en H. zijn de bazen van D. R.. Ik heb met D. onderhandeld om hier te beginnen werken. Voor R. heb ik als zelfstandige gewerkt. Bij D. R. kon ik enkel als zelfstandige beginnen. Ik had hier niet de keuze om als werknemer te werken. Ik heb hier een contract ondertekend. Ik weet echter niet wat daar in stond. Ik denk dat ik 10 aandelen heb, maar ik denk dat ik geen aandelenregister ondertekend heb. Ik heb voor de aandelen niet betaald. Ik ontving een kopie van het contract maar gezien dit in het Nederlands was opgesteld, wist ik niet wat daar in stond. Ik wist wel dat ik voor D. R. zou werken. Ik ken het verschil niet tussen een werknemer en een zelfstandige. Ik ben nu wel zelfstandige, maar ik ben geen baas. Voor mij is de baas D.. Ik heb hier niets te zeggen. Ik had wel liever als werknemer gewerkt Dat zou veel beter zijn voor het kindergeld, maar daar heb ik nooit de kans toe gekregen. "

2) De vrijheid van organisatie van de werktijd

O. T. werkt van maandag tot en met vrijdag, van 8 tot 17 uur. Haar werkuren werden haar door D. meegedeeld. Verlof moet zij op voorhand aanvragen. Zij heeft recht op 1 maand verlof.

O. T. verklaarde:

"Ik werk van 08u00 tot 17u00, 5 dagen per week Ik werk niet op zaterdag en zondag. Als het druk is kan ik geen overuren doen want ik heb kleine kinderen. Ook tijdens de soldenperiodes doe ik geen overuren. Wanneer dit nodig zou zijn dan zou ik zeker vroeger mogen stoppen maar dat is nog niet voorgevallen. De werkuren waren hier altijd dezelfde. Dit van sinds ik hier begonnen ben. D. heeft mij de uren meegedeeld. Verlof moet ik vooraf aanvragen. Ik heb recht op 1 maand verlof. Ik word dan niet doorbetaald. Ik ben nog niet ziek geweest. Ik veronderstel dat ik D. dan zou moeten verwittigen. Ik weet niet of ik een ziektebriefje zou moeten binnen brengen en of ik doorbetaald zou worden. Tijdens mijn zwangerschap ben ik 7 maanden thuis geweest. Ik heb toen 7 maanden geen inkomen gehad. "

3) De vrijheid van organisatie van het werk

O. T. is naaister en doet de Retouches van kledingstukken. Zij heeft geen andere taken. Al de kledingstukken die op het rek hangen, moeten op een bepaald tijdstip afgewerkt worden. Het werk wordt verdeeld volgens ieders specialiteiten.

O. T. verklaarde:

'We verdelen het werk onderling, iedereen heeft zowat zijn eigen specialiteit. Wat eerst binnen komt, moet ook eerst af'

4) De mogelijkheid om een hiërarchische controle uit te voeren

S. W., werknemer van de BVBA 't B., controleerde haar werk. Als het werk niet goed gedaan was, wees S. haar hierop. Als S. er niet is, controleert H., zaakvoerder van 't B., haar werk. Zij moet het werk herdoen als het niet goed gedaan is.

O. T. verklaarde:

"S. controleert ons werk. Ze kijkt elk kledingstuk na. Het is zeldzaam dat ik een fout maak Als dat zo is dan wijst S. mij daar op. Nu S. ziek is, controleert H. mijn werk. Hij kijkt of het goed gedaan is. Als mijn werk volgens H. niet goed gedaan is, dan moet ik het herdoen. "

5) Andere elementen die wijzen op het statuut van werknemer O. T. verklaarde:

"Ik heb geen contact met de klanten. Ik heb niets te zeggen over de vraagprijs. Dat wordt bepaald door D.. Ik heb geen volmacht op de rekening van de firma. Ik heb geen bankkaart van de firma. Ik doe geen betalingen voor de firma. Ik denk dat het goed gaat met de firma, maar eigenlijk weet ik dat niet. We hebben geen inzage in de boekhouding. Het woord "Algemene Vergadering" zegt mij niets. Ik ben nog nooit naar een Algemene Vergadering geweest. Ik word daar ook niet voor uitgenodigd. We bespreken onder de vennoten niets over de werking van de firma. Ik heb niet het recht om mij te bemoeien met de aanwerving of het ontslag van andere vennoten. Ik weet niet wat er zou gebeuren als ik mijn ontslag zou krijgen. Dat werd ook nooit besproken. Voor mij is de baas D.. Ik heb hier niets te zeggen. Ik had wel liever als werknemer gewerkt. Ik voer hier enkel Retouches uit en heb met de firma niets te maken. Ik kom hier enkel werken voor mijn loon. H. zou mij niet toestaan om Nederlands te gaan volgen. "

Onderzoek arbeidsrelatiewet M. T.

1) De wil der partijen

M. T. gaf er de voorkeur aan om als werknemer te werken maar had enkel de keuze om als werkend vennoot werkzaam te zijn in de firma. M. T. verklaarde:

"Ik werk hier sinds een week, sinds vorige week maandag. Er werken hier vrienden van mij, ik had hen laten weten dat ik interesse had om hier te werken. Die vrienden zijn R. en N.. Ik werk hier als vennoot. Ik ben sinds april 2016 in België. Er was in Bulgarije geen werk daarom ben ik naar hier gekomen. Tussen april en 9 oktober '16 heb ik naar werk gezocht. Met R. heb ik de eerste contacten gelegd om hier te werken. Voor 10 oktober heb ik hier een paar keer 1 à 2u gewerkt, op proef. Ik ben daarvoor niet betaald. Ik was in Bulgarije ook naaister. Daarna heb ik alles besproken met H., de baas. Ik kon alleen maar als zelfstandige beginnen. Ik had de voorkeur om als werknemer te werken, maar ik had geen keuze. Ik ken nog niet goed het verschil tussen werknemer en zelfstandige, maar als werknemer is uw verlot duidelijk en als zelfstandige niet. Ik heb nog geen contract ondertekend. Er is nog niet onderhandeld over het loon. "

2) De vrijheid van organisatie van de werktijd

Haar werkuren worden door H., zaakvoerder van de BVBA 't B., bepaald. Zij werkt van 8 tot 16.30 uur, 5à6 dagen per week afhankelijk van het werk. Zij heeft pauze van 10 tot 10.15 uur, van 12 tot 12.30 uur en van 15 tot 15.15 uur. Zij neemt deze pauzes omdat de andere vennoten dan pauze nemen. Zij weet niet of ze vroeger mag stoppen met werken indien dat nodig zou zijn.

M. T. verklaarde:

"H. bepaalt mijn werkuren. Ik werk van 8u tot 16u30, dit sedert 10/10/16. Ik werk 5 à 6 dagen per week afhankelijk van het werk, nooit op zondag. Ik weet mijn loon nog niet, dat zal later wel blijken. Ik heb pauze van 10u tot 10u15, van 12u tot 12u30 en van 15u tot 15u15. H. heeft dat niet expliciet gezegd, ik volg gewoon mijn collega's. Ik weet niet of ik vroeger zou mogen stoppen. Ik ga ervan uit dat het mag als er iets belangrijks is. Bij ziekte zal ik naar H. moeten bellen, veronderstel ik. Ik weet niet of ik een ziektebriefje zal moeten binnenbrengen. "

3) De vrijheid van organisatie van het werk

M. T. zorgt voorde Retouches van kledingstukken en strijkt deze na het uitvoeren van de Retouches. Onderling spreken de vennoten af welke kledingstukken er door wie gedaan worden. De Retouches moeten steeds voor een bepaald tijdstip uitgevoerd worden. Zij heeft geen andere taken.

M. T. verklaarde:

"Mijn werk is retouchewerk en nadien strijk ik dat. Ik weet niet of ik vroeger zou mogen stoppen. Ik ga ervan uit dat het mag als er iets belangrijks is. H. is hier elke dag. Hij deelt de opdrachten niet echt uit, dat regelen we zelf. We geven eerst voorrang aan stukken die het rapst moeten afzijn. Ik houd me enkel bezig met de Retouches. Ik heb zelf geen contact met de klanten. Ik ga ervan uit dat ik hier mag blijven werken ook al is er nog niets besproken, ook niet qua vergoeding. Ik ben helemaal alleen in België dus ik ben blij dat ik hier kan werken ook al ben ik niet op de hoogte van de gang van zaken. Het is niet gemakkelijk om werk te vinden en zeker niet voordat mijn verblijfsvergunning in orde is. H. komt mij alle dagen ophalen en brengt mij naar huis. "

4) De mogelijkheid om een hiërarchische controle uit te voeren

S. W., werknemer van 't B. BVBA, controleerde haar werk. Omdat zij ziek is, wordt haar werk nu door H. nagekeken. Als het werk niet goed gedaan is, moet zij herbeginnen.

M. T. verklaarde:

"H. is de baas en D.. Zij is denk ik zijn vrouw. Natuurlijk wordt mijn werk gecontroleerd. Normaal gezien controleert S. mijn werk, maar die is nu ziek. Mijn collega's kijken onder mekaar ook naar het werk. Het

is H. die nu mijn werk controleert en zijn goedkeuring moet geven. Hij controleert stuk per stuk of alles goed afgewerkt is, indien het niet goed is moet ik herbeginnen. Dit is al eens gebeurd. "

5) Andere elementen die wijzen op het statuut van werknemer M. T. verklaarde:

"Op dit moment komt de baas, H., binnen en hij sprak in het Turks tegen mij. Hij zei dat ik geen verklaring mocht afleggen. Hij zei letterlijk : ik heb jullie toch verwittigd dat jullie geen verklaring mochten afleggen. Ik weet dat ik voor D. R. werk. Ik ken de maatschappelijke zetel niet, ik weet zelfs niet wat u bedoelt. Ik ken de vennootschapsvorm niet, ik weet niet wat dat betekent. Ik werk enkel hier aan de (...). Ik weet niet of er nog andere plaatsen zijn. Ik weet nog niet hoeveel aandelen ik zal hebben, dat is nog niet besproken. Er is dus ook nog niets betaald. Ik weet ook niet of ik iets zal moeten betalen. Ik heb geen volmacht op de rekening van de firma, ik heb geen bankkaart. Ik doe geen betalingen. Over "algemene vergaderingen" weet ik ook niets. Ik gebruik het materiaal van de firma, ik gebruik alles van de firma. Ik bracht zelfs niets in in de firma. Ik draag een schort waarop "D. R." staat. Of ik een aandeel in de winst zou krijgen is tot hiertoe nog niet besproken. Ik ken het BTW nummer niet van de firma. Ik heb zelf geen contact met de klanten. Ik wil er alleen aan toevoegen dat ik in deze situatie zit omdat ik niet gemakkelijk aan ander werk geraak zolang mijn verblijfsvergunning niet in orde is. Het was ofwel terugkeren naar Bulgarije ofwel onder deze voorwaarden hier als zelfstandige werken. Ik heb nog 2 kinderen in Bulgarije en daar is geen werk. "

De verklaringen van S. W., B. H. en E. D. hebben betrekking op alle bovenvermelde vennoten.

S. W., werknemer van de BVBA 't B. werd op 22 november 2016 verhoord.

S. W. deed de kwaliteitscontrole van de kledingstukken, prijsbepalingen van de Retouches en nam de telefoons op. Zij keek na of de Retouches van de kledingstukken door de werkende vennoten van D. R. goed werden uitgevoerd. Zij werkte steeds in het naaiatelier zelf, (...).

Inzake de werkende vennoten verklaarde S. W.:

"De meisjes die in het atelier de Retouches doen, werken voor D. R.. D. is daarvan de baas maar zij woont in Turkije. H. geeft dan instructies aan de meisjes. In oktober 2016 waren er nog 6 meisjes aan het werk. In het begin, in 2013, werkten er daar 12 meisjes. Ik moest onder andere de kwaliteitscontrole doen van de werkende vennoten. De werkende vennoten werken als naaisters in het atelier. Ik moest nakijken of zij de Retouches goed uitvoerden. De kleren worden 's morgens uitgehangen op een rek. De meisjes nemen zelf de kledij van het rek de ene is goed in broeken, de andere in kleedjes, de andere in jassen. Ze beslissen dan zelf wanneer ze aan iets anders kunnen beginnen. Ik kijk na of het werk goed gedaan is, dit in opdracht van H.. Soms moeten ze herbeginnen, ik zeg hen dat dan. Ook in opdracht van H.. H. kijkt ook soms het werk na van de meisjes. Hij controleert het werk vooral op zaterdag omdat er dan niemand van de kwaliteitscontrole aanwezig is. De zelfstandigen beginnen normaal gezien rond half 8 à 8 uur en werken dan tot 17 à 17.30 uur. Dat is als het niet druk is. Er zijn 4 drukke periodes, dan werken ze veel meer uren. In april en oktober is het broekenactie in E5, klant van D. R., voor 3 weken. De solden van januari en juli zijn ook drukke periodes. De vennoten werken dan van 6 uur 's morgens tot 22 à 23 uur 's avonds. Ze werken dan ook op zaterdag en zondag. Als het niet druk is, werken ze soms ook op zaterdag.

De vennoten mogen per jaar 1 maand vakantie nemen, Regina mag meer vakantie nemen. Ze moeten vakantie vragen aan H.. Ik weet niet of ze betaald worden tijdens de vakantie. Ze kunnen niet zomaar een dag vakantie nemen. Als er een R. niet goed gedaan is, krijgt H. soms ook klachten van de winkels.

H. kan dan heel boos zijn op de meisjes. De meisjes doen zelf geen aankopen, ze doen eigenlijk enkel het werk in het atelier. Ze hebben geen contact met klanten. "

B. H., zaakvoerder van de BVBA 't B., werd op 10 januari 2017 verhoord.

De zaakvoerder van de CVOA D. R. werd via een schrijven voor een verhoor uitgenodigd op het regionaal kantoor van de Sociale Inspectie. B. H., zaakvoerder van de BVBA 't B., bood zich ingevolge dit schrijven op onze dienst aan. Hij verklaarde dat zijn echtgenote, D. E., zaakvoerder van de CVOA D. R., momenteel in Turkije verblijft en niet aanwezig kon zijn voor een verhoor. Hij wenste een verklaring af te leggen in haar naam. Tijdens het verhoor was op vraag van H. B. eveneens zijn boekhouder, P. B. van het kantoor B. BVBA, aanwezig. B. BVBA is zowel het boekhoudkantoor van de BVBA 't B. als van de CVOA D. R..

De BVBA 't B. is een klant van de CVOA D. R.. De samenwerking tussen de CVOA D. R. en de BVBA 't B. is gestart bij de oprichting van de CVOA D. R..

H. B. verklaarde hieromtrent:

"U vraagt mij waarom D. R. werd opgericht. D. R. werd opgericht om het werk zelf te doen (met name herstellingen van kledij) want 't B. kon het werk niet meer doen door economische en financiële problemen. De naambekendheid "t B." moest blijven bestaan. Ik weet niet of D. R. nog andere klanten heeft buiten 't B.. Voor de oprichting van D. R. werden de Retouches door 't B. uitgevoerd met eigen personeel. Het is om deze reden dat de BVBA zoveel RSZ-schulden heeft. De facturatie van D. R. aan 't B. gebeurt per afgeleverd stuk. Het gefactureerd bedrag werd bepaald in onderling overleg tussen D. R. en 't B.. "

Het atelier waar de werkende vennoten van de CVOA D. R. werkzaam zijn, wordt gehuurd door de BVBA 't B.. De CVOA D. R. betaalt geen huurgeld voor het gebruik van het atelier.

B. H. verklaarde dat de naaisters, werkende vennoten van de CVOA D. R., weten dat alle kledingstukken die op de rekken gehangen worden in het atelier, hersteld moeten worden binnen een bepaalde tijdspanne.

E. D., zaakvoerder van de CVOA D. R., werd op 26 januari 2017 verhoord.

Zij verklaarde dat de CVOA D. R. nooit personeel in dienst had en dat werknemers heel veel geld kosten voor een bedrijf dat pas opstart. Zij besloot om met werkende vennoten samen te werken in de vennootschap. De CVOA D. R. werkt enkel in onderaanneming van de BVBA 't B.. De zaakvoerder van de BVBA 't B. is haar echtgenoot, H. B..

De vennootschap werd opgericht door E. D., A. M. F., A. H., R. B., N. M. A. en Z. M.. De werkende vennoten werkten voorheen ofwel voor de firma N. ofwel voor de firma R.. Zij waren in deze firma's reeds naaisters en werden op dezelfde plaats tewerkgesteld. Met deze vennoten werd geen samenwerkingsovereenkomst opgesteld. Met de vennoten die er vervolgens bijkwamen, werd een samenwerkingsovereenkomst opgesteld. E. D. ging zelf één keer naar Bulgarije om naaisters te zoeken.

De werkende vennoten werken allen volgens dezelfde omstandigheden en zijn allen gelijk.

De werkende vennoten ontvangen 1250 EUR per maand, ongeacht het aantal uren dat zij werken.

In tegenstelling met de verklaringen van de vennoten, verklaarde E. D. dat de vennoten doorbetaald worden tijdens de vakantie en ziekte.

Onderzoek arbeidsrelatiewet — verklaring E. D.:

1) De wil der partijen

De vennootschap was enkel op zoek naar werkende vennoten. De CVOA D. R. heeft geen personeel in dienst.

E. D. verklaarde:

"De firma D. R. heeft nog nooit personeel in dienst gehad. Werknemers kosten heel veel voor een bedrijf dat past opstart. De oprichters waren, ikzelf, A. M. F., A. H., R. B., N. M. A., Z. M.. Ikzelf had bij de oprichting 100 aandelen, de anderen elk 20 aandelen. De vennoten die er later bijkwamen, hadden 10 aandelen elk, met uitzondering van N. T. die 20 aandelen heeft. Wij zochten steeds naar mensen die op zelfstandige basis wouden werken. De werkende vennoten werken allen volgens dezelfde omstandigheden en zijn allen gelijk"

2) De vrijheid van organisatie van de werktijd

Alle werkende vennoten beginnen op hetzelfde uur te werken en stoppen op hetzelfde tijdstip. Het voorziene werk moet steeds afgewerkt zijn. Als de vennoten verlof willen nemen, dan moeten ze onderling afspreken. Het werk moet steeds kunnen uitgevoerd worden. Als iemand één of twee dagen verlof wil nemen, dan is het afhankelijk van het werk of dit mogelijk is.

E. D. verklaarde:

"De werkende vennoten werken niet volgens vaste uren. Het beginuur hangt af van het aantal kledingstukken die moeten hersteld worden, 's Avonds kijken we hoeveel kledingstukken er moeten afgewerkt worden tegen 2 dagen later. Samen beslissen we wanneer er de volgende dag begonnen wordt. De vennoten beginnen wel steeds samen op hetzelfde uur en stoppen op hetzelfde uur. Alle dagen zijn anders afhankelijk van het werk. In de drukke periodes (april en oktober) beginnen ze ongeveer om 6 uur en werken ze tot 19 uur 's avonds, met 3 x een pauze van een kwartier en 's middags een halfuur. In de gewone periode beginnen ze om 8 uur tot 16 à 17 uur, in de kalme periodes (voorbeeld in februari) beginnen ze om 8 uur en werken ze tot 12 of 13 uur. De werkende vennoten werken 6 dagen per week. Enkel als het rustig is, werken ze 5 dagen per week. Het werk moet steeds gedaan zijn. Na de laatste koffiepauze om 15 uur wordt er beslist tot hoe lang ze blijven. Als de werkende vennoten ziek zijn, dan bellen ze naar mij of naar een van hun collega's. Een doktersbriefje wordt niet gevraagd. De werkende vennoten kunnen vakantie nemen als het werk het toelaat. Onderling wordt er afgesproken. Doorgaans wordt er 4 à 6 weken vakantie per jaar genomen. Ze moeten onderling afspreken wanneer. Allen samen kunnen ze geen verlof nemen. In maart wordt er afgesproken wanneer er vakantie zal genomen worden door iedereen. Als iemand een of 2 dagen verlof wil nemen dan hangt dit af van het werk of het mogelijk is. Als er veel werk is, kan dit niet. "

3) De vrijheid van organisatie van het werk

De werkende vennoten zorgen enkel voor de Retouches van kledingstukken. Zij voeren geen administratieve of financiële taken uit. Alle kledingstukken die op een rek in het naaiatelier gehangen worden, dienen versteld te worden. Onderling kunnen zij afspreken welk kledingstuk door wie zal versteld worden.

E. D. verklaarde: "Alle vennoten werken uitsluitend in het naaiatelier en doen herstellingen van kledij. Er zijn geen vennoten die administratief werk doen. Onderling wordt er bepaald wie welk werk doet. Sommigen zijn beter in het herstellen van broeken, anderen in vesten. "

4) De mogelijkheid om een hiërarchische controle uit te voeren

Het uitgevoerde werk wordt gecontroleerd door ofwel werknemers van de BVBA 't B. ofwel door H. B., zaakvoerder van de BVBA 't B..

E. D. verklaarde:

"De kledingstukken worden door 't B. gecontroleerd, in het naaiatelier zelf. De werkende vennoten controleren elkaar niet. Als er een stuk niet goed gedaan is, dan zegt de persoon van 't B. rechtstreeks tegen de naaister dat het werk niet goed gedaan is en dat het opnieuw moet gedaan worden. H., zaakvoerder van 't B. doet soms de controles. Vroeger was het vooral een zekere S. en nu is het een zekere R. "

5) Andere elementen die wijzen op het statuut van werknemer E. D. verklaarde:

"De werkende vennoten hebben geen contact met de boekhouder. De boekhouder kent de taal van de vennoten niet. De vennoten hebben allen de Bulgaarse nationaliteit maar spreken Turks. Midden 2016 ben ik van boekhouder veranderd. Sindsdien is er nog geen vergadering geweest samen met de vennoten. De vennoten kunnen via mij, vragen stellen aan de boekhouder. De werkende vennoten nemen niet rechtstreeks contact op met de boekhouder. Tot hier toe werden er nog geen concrete vragen gesteld. Voor hen is het belangrijk dat ze hun vergoeding krijgen en dat hun sociale bijdragen als zelfstandigen betaald worden. De aansluiting van de kas voor zelfstandigen gebeurt via de boekhouder. Er werd niet met de werkende vennoten afgesproken of de winst zou verdeeld worden of niet. Tot hier toe is er nog niet veel winst gemaakt. We boeken dat gewoon over naar het volgende jaar. De werkende vennoten van D. R. hebben geen volmacht op de bankrekening van D. R.. Ze hebben geen bankkaart van D. R.. Ikzelf doe de betalingen."

Volgens E. D. betaalden de vennoten de aandelen, dit in tegenstelling met wat de vennoten verklaarden. De betalingsbewijzen zouden mij vóór 15 februari 2017 overgemaakt worden. Dit gebeurde niet. (...)

Onderzoek naar de verhouding/relatie tussen de CVOA D. R. en de BVBA 't B., en/of haar zaakvoerders en/of aangestelden

Dhr H. B. en mevrouw E. D. zijn echtgenoten. Dhr B. is zaakvoerder van de BVBA, mevrouw D. is zaakvoerder van de CVOA. Bij de controle in het naaiatelier konden wij enkel dhr B. aantreffen.

Het atelier wordt gehuurd door de BVBA 't B.; de CVOA draagt niet bij in deze kost en betaalt geen huurgeld voor het gebruik van het atelier.

Op de uitnodiging verstuurd naar "de zaakvoerder van D. R." werd niet gereageerd, maar kwam dhr B. zich wel aanmelden.

Hij verklaarde toen dat zijn echtgenote in Turkije was en niet aanwezig kon zijn voor een verhoor. Hij wenste een verklaring af te leggen in haar naam. Mevrouw D. woont in feite in Turkije, wordt ons meegedeeld. Om die reden geeft dhr B. dan instructies aan de meisjes.

Bij dit verhoor was, op vraag van dhr B., zijn boekhouder, P. B. van het kantoor B. BVBA, aanwezig.

B. BVBA is zowel het boekhoudkantoor van de BVBA 't B. als van de CVOA D. R.. De BVBA 't B. is een klant van de CVOA D. R..

De samenwerking tussen de CVOA D. R. en de BVBA 't B. is gestart onmiddellijk bij de oprichting van de CVOA D. R..

D. R. werd opgericht, volgens dhr B., om het werk zelf te doen (met name herstellingen van kledij) en dit omdat 't B. het werk niet meer kon zelf doen door economische en financiële problemen. Onder meer RETOUCHES.Z.-schulden liggen dus aan de basis van de oprichting van een "onderaannemingsbedrijf", dat volgens dhr B. mogelijks geen andere klanten heeft.

Een werknemer van de BVBA of dhr B. voert de kwaliteitscontrole op het door de werkende vennoten geleverde werk. Bij slecht of ondermaats uitgevoerd werk wordt — zonder enige tussenkomst van de zaakvoerder van de CVOA — door deze werknemer of dhr B. de opdracht gegeven om het werk te herbeginnen. Bij afwezigheid van de werknemer, (en/) of op zaterdagen controleert dhr B. het werk.

Vakantie vrij nemen, is geen optie. Meer nog, dit moet aan dhr B. gevraagd worden.

Dat dhr B. zich bijzonder boos kan maken, ook op de werkende vennoten van het onderaannemingsbedrijf, hebben wij zelf kunnen merken.

Dhr B. organiseert niet alleen het werk, inclusief de kwaliteitscontrole, hij staat ook (dwingend) in voor de praktische organisatie van de werktijden, die tijdens bepaalde periodes wel konden oplopen tot soms 18-19 uren per dag (van 4u tot 23u), zonder financiële compensatie.

Een maandloon van 1.250 euro wordt, wanneer de werkweek geen 40 maar 60 tot 70 uren bedraagt, wel snel in de praktijk een uurloon van 4 à 5 euro. Hij bepaalde ook het aan te houden arbeidsritme; wie te traag werkte, vloog eruit. Een arbeidsongeschikte naaister wordt door dhr B. aangemaand om het werk voortijdig te hernemen.

Zowel dhr B. als mevrouw D. hebben zich, teneinde naaisters aan te trekken om in hun "productieproces" betrokken te worden, begeven naar Bulgarije om aldaar kandidaten te ontmoeten en aan te nemen.

Kortom, het stond al vast dat de aard van de arbeidsrelatie van de werkende vennoten eerder wees op het bestaan van een arbeidsovereenkomst, het blijkt nu tevens dat de gezagsuitoefening in hoofdzaak, zo niet bij wijlen exclusief in handen van dhr B. lag. Hij moet bijgevolg als de werkgever gezien worden van de werkende vennoten van de CVOA D. R..

In dat opzicht lijkt de inschakeling, oprichting van de CVOA, mee — naast de beperking van de aangroei aan R.S.Z.-schulden bij de BVBA — ingegeven te zijn door het opzet een dusdanige constructie op te zetten dat een herkwalificatie van het sociaal statuut van de werkende vennoten, enkel de CVOA zou treffen en niet diens eigen BVBA. Met andere woorden de CVOA diende voor een ander doel dan het maatschappelijk doel waarvoor deze werd opgericht. De CVOA bestond/bestaat om ten onrechte geen of minder bijdragen te betalen dan dewelke men verschuldigd is, en werd opgericht om te doen geloven aan het bestaan van een valse onderneming en/of enige andere fictieve gebeurtenis (het autonoom zaakvoerder-zijn van mevrouw D.). (...)"

6. De sociale inspectiedienst berekende als vermogensvoordeel een bedrag van 347.137,02 euro, samengesteld uit 150.584,74 euro verschuldigde sociale zekerheidsbijdrage en 196.552,28 euro belastbaar loon, berekend aan een minimum baremaloon van 37,50 uren/week, zonder anciënniteit.

7. Bij beschikking van 11.10.2017, die werd betekend aan de beklaagden op 05.10.2017 legde de arbeidsauditeur bewarend onroerend beslag op 4 eigendommen van B. H. en E. D..

Het betreft de volgende goederen:

1. De eigendom gelegen te (...), zijnde een huis, gekend ten kadaster te (...), met een oppervlakte van 73 ca, in eigendom toebehorende aan B. H. en E. D.;
2. De eigendom gelegen te (...), zijnde een huis, gekend ten kadaster te (...), met een oppervlakte van 6 a 10 ca, in eigendom toebehorende aan B. H. en E. D.;
3. De eigendom gelegen te (...), zijnde een handelshuis, gekend ten kadaster te (...), met een oppervlakte van 81 ca, in eigendom toebehorende aan B. H. en E. D.;
4. De eigendom gelegen te (...), zijnde een huis, gekend ten kadaster te (...), met een oppervlakte van 2 a 63 ca, in eigendom toebehorende aan B. H. en E. D..

Beoordeling

Vooraf

- *betreffende de bewijswaarde van het proces-verbaal van de sociale inspectie*

8. In de syntheseconclusie voor de beklaagden wordt het argument inzake de beweerdde niet-verzending van het proces-verbaal van de sociale inspectie niet langer weerhouden.

Voor de volledigheid stelt de rechtbank vast dat het openbaar ministerie bij haar besluiten de bewijzen van aangetekende zending heeft overgemaakt zodat van enige onregelmatigheid in die zin geen sprake is.

- *de onderzoeksmethode en bewijsaanbreng*

9. In de syntheseconclusie stellen de beklaagden dat de vragen in het verhoor van de diverse werkende vennoten erop zijn gericht de klachten van de burgerlijke partijen te kunnen schragen met voldoende bewijzen, alsook te weten of de prestaties al dan niet in ondergeschikt verband worden uitgeoefend. De vragen zijn volgens de beklaagden opgesteld in functie van het door het openbaar ministerie beoogde resultaat. Het onderzoek werd volgens de beklaagden niet zorgvuldig en niet met de nodige fair play en respect voor de rechten van verdediging gevoerd. Zo zou de vraagstelling in vele gevallen niet eenduidig geweest zijn en waren bepaalde vragen zeer summier en allerm minst doelgericht. Bijgevolg kunnen uit deze verhoren volgens de beklaagden geen betrouwbare, algemene conclusies worden getrokken over het al dan niet bestaan van een arbeidsovereenkomst.

10. Voormelde stelling van de beklaagden kan niet worden gevolgd. Artikel 6.2 EVRM bepaalt dat eenieder, die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd, voor onschuldig wordt gehouden totdat zijn schuld volgens de wet bewezen wordt. Bij die bewijsgaring speelt artikel 28bis, §3 Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de procureur des Konings de plicht heeft om te waken over de wettigheid van de bewijsmiddelen en de loyaliteit waarmee ze worden verzameld. Het loyaliteitsbeginsel houdt onder meer in dat alle door het openbaar ministerie verzamelde gegevens bij het strafdossier worden gevoegd, inzonderheid de gegevens à décharge. De loyaliteit van het openbaar ministerie wordt verondersteld en moet worden beoordeeld aan de hand van de concrete gegevens van de zaak. De rechtbank mag alleszins niet zonder meer uitgaan van een deloyale houding van het openbaar ministerie zonder dat daartoe precieze en objectieve elementen voorhanden zijn (zie o.a. Cass. 19 december 2012 P.12.1310.F/3 en conclusie Adv. Gen. D. VANDERMEERSCH bij cass. P.12.0758.F 3 oktober 2012).

Wanneer de rechtbank deze principes toetst aan onderliggende zaak, stelt zij vast dat de beklaagden geen precieze en objectieve elementen aanbrengen die een schending van hun vermoeden van onschuld kunnen staven, noch in het aanvankelijk proces-verbaal, noch tijdens het latere onderzoek. Dat de vraagstelling in vele gevallen niet eenduidig zou geweest zijn en dat de vragen zeer summier en allerm minst doelgericht waren, is immers m.a.w. onjuist. In het proces-verbaal van de sociale inspectie d.d. 18.04.2017 wordt - volkomen in tegenstelling tot hetgeen de beklaagden voorhouden - immers vooreerst zeer duidelijk uiteengezet dat een onderzoek werd ingesteld met betrekking tot de Arbeidsrelatiewet waarna volgens een zeer logisch stramien bij elk van de ondervraagden uitgebreid pertinente vragen werden gesteld in het licht van de criteria, gehanteerd in deze wetgeving.

Naar het oordeel van de rechtbank kan ook nergens uit de tekst van dit aanvankelijk proces-verbaal worden afgeleid dat de sociale inspectie geen oog zou hebben gehad voor bewijselementen à décharge of dat het vermoeden van onschuld zou zijn geschonden. Dit kan alleszins niet worden afgeleid uit het enkele feit dat in het proces-verbaal een opsomming wordt gegeven van de feitelijke bewijselementen die de hypothese van een herkwalificatie van de arbeidsverhoudingen van de vennoten naar die van werknemers zouden schragen, de wet schrijft immers voor dit op beknopte wijze te doen wanneer proces-verbaal wordt opgesteld.

11. Samengevat, is de rechtbank van oordeel dat de beklaagden geen precieze en objectieve elementen aantonen die de door hen aangevoerde schending van het vermoeden van onschuld kunnen staven. Waar zij de mening zijn toegedaan dat het onderzoek op bepaalde vlakken tekortschiet of fouten bevat, onderstreept de rechtbank dat deze elementen mee worden opgenomen in de globale bewijsbeoordeling die hierna ten gronde en met inachtneming van het principe dat twijfel in het voordeel van de beklaagde moet spelen door de rechtbank wordt uiteengezet.

Ten gronde

M.b.t. de tenlasteleggingen A.I tot A.8, B.I tot B.8 en C.I tot C.8

12. Onder deze tenlasteleggingen worden de beklaagden vervolgd inzake de tewerkstelling van de 8 personen, vermeld in de dagvaarding onder de tenlasteleggingen A.I tot A.8, B.I tot B.8, en C.I tot C.8, zijnde M. Z. S., M. N. A., M. A. F., T. N. I., M. Z., H. A., O. T. en M. T.. De vervolging door de arbeidsauditeur voor deze tenlasteleggingen gaat uit van de veronderstelling dat voormelde personen in werkelijkheid geen zelfstandig vennoten waren, zoals voorgehouden door de beklaagden, maar wel werknemers in dienst van CVOA D. R., met andere woorden dat er sprake was van schijnzelfstandigheid.

13. Bij de kwalificatie van de arbeidsrelatie met de 8 personen, vermeld in de dagvaarding onder de tenlasteleggingen A.I tot A.8, B.I tot B.8, en C.I tot C.8, moet de rechtbank rekening houden met het bepaalde in artikel 16 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en dus ook met de bepalingen van de Arbeidsrelatiewet waarin wordt bepaald aan de hand van welke criteria de aan- of afwezigheid kan worden bewezen van een band van ondergeschiktheid die bepalend is voor de kwalificatie van de overeenkomst/rechtsverhouding als een arbeidsovereenkomst of een overeenkomst van zelfstandige samenwerking (Programmawet (I), Titel XIII van 27 december 2006, B.S. 28 december 2006, hierna: "Arbeidsrelatiewet"; zie o.a. K. SALOMEZ, "De beperking van de vrijheid van bewijs in het sociaal strafrecht", T.S.R. 2013/2, p. 515 e.v.).

Een arbeidsovereenkomst is een overeenkomst waarbij de werknemer zich ertoe verbindt tegen loon arbeid te verrichten onder het gezag van de werkgever (zie ook artikelen 2, 3, 4 en 5 Wet van 3 juli

1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en artikel 328, 5°, a) Arbeidsrelatiewet). Het element "gezag" is dus een essentieel bestanddeel van deze overeenkomst.

De beoordeling of er sprake is van een arbeidsovereenkomst dient sinds 1 januari 2007 te gebeuren aan de hand van de criteria bepaald in artikel 333 van de Arbeidsrelatiewet. Dit artikel bepaalt het volgende:

"§ 1. De algemene criteria waarvan sprake in vorig artikel en die het mogelijk maken het bestaan of de afwezigheid van een gezagsband te beoordelen zijn :

- de wil der partijen zoals die in hun overeenkomst werd uitgedrukt, voor zover deze laatste overeenkomstig de bepalingen van artikel 331 wordt uitgevoerd;
- de vrijheid van organisatie van de werktijd;
- de vrijheid van organisatie van het werk;
- de mogelijkheid een hiërarchische controle uit te oefenen.

§ 2. Onverminderd de in artikel 332 beoogde bepalingen, kunnen de verplichtingen die inherent zijn aan de uitoefening van een beroep en die door of krachtens een wet zijn opgelegd niet in overweging genomen worden om de aard van een arbeidsrelatie te beoordelen.

§ 3. De volgende elementen zijn, op zichzelf genomen, niet bij machte om de arbeidsrelatie adequaat te kwalificeren :

- de titel van de overeenkomst;
- de inschrijving bij een instelling van sociale zekerheid;
- de inschrijving bij de Kruispuntbank voor Ondernemingen;
- de inschrijving bij de administratie van de BTW;
- de wijze waarop de inkomsten bij de fiscale administratie worden aangegeven."

Artikel 332 van de Arbeidsrelatiewet bepaalt voorts dat indien de uitoefening van de arbeidsrelatie voldoende elementen naar voor brengt die, beoordeeld overeenkomstig de bepalingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, onverenigbaar zijn met de kwalificatie die door de partijen aan de arbeidsrelatie wordt gegeven, er een herkwalificatie van de arbeidsrelatie zal gebeuren. Dit betreft een codificatie van de zogenaamde "kwalificatiearresten" van het Hof van Cassatie.

Artikel 331 van de Arbeidsrelatiewet formuleert ten slotte ook dat de partijen - zonder de openbare orde, de goede zeden en de dwingende wetten te kunnen overtreden - vrij de aard van hun arbeidsrelatie kiezen, waarbij de effectieve uitvoering van de overeenkomst moet overeenkomen met de aard van de arbeidsrelatie. Er moet voorrang worden gegeven aan de kwalificatie die uit de feitelijke uitoefening blijkt indien deze de door de partijen gekozen juridische kwalificatie uitsluit.

14. Een concrete toetsing aan de hierboven vermelde algemene criteria uit de Arbeidsrelatiewet, leidt tot de conclusie dat er in casu bij geen van de 8 personen, vermeld in de dagvaarding onder de tenlasteleggingen A.I tot A.8, B.I tot B.8, en C.I tot C.8, sprake was van een zelfstandig vennootschap doch wel van een arbeidsverhouding tussen hen en CVOA D. R. in de rol van werkgever.

Uit de vaststellingen door de sociale inspectie blijkt immers dat M. Z. S., M. N. A., M. A. F., T. N. I., M. Z., H. A., O. T. en M. T., tijdens de in de dagvaarding weerhouden periodes, in de praktijk als gewone werknemers werkten voor CVOA D. R.. Uit de gegevens van het dossier blijkt immers dat hun aanstelling als vennoot binnen de CVOA D. R. louter "een papieren aanstelling" was.

Uit de verhoren van alle voormelde personen komt vooreerst naar voor dat zij **ofwel helemaal niet wisten dat zij als zelfstandig vennoot waren aangenomen, ofwel gewoonweg de keuze niet kregen om voor een ander statuut te kiezen, terwijl ze nochtans geenszins de wil hadden om als zelfstandig vennoot aan de slag te gaan.** Uit hun consistente, gelijklopende en geloofwaardige verklaringen blijkt dat ze eigenlijk niet wisten welke documenten (in het Nederlands opgesteld, een taal die ze niet machtig waren) ze ondertekenden en dat ze zelf niets dienden te betalen voor de aandelen die ze zagezegd verkregen. Ook de administratieve verplichtingen, zoals de aansluiting als zelfstandige, alsook de betaling van de verschuldigde bijdragen, werden niet door hen verricht, alles werd geregeld door de vennootschap. Uit hun verklaringen blijkt trouwens dat zij geen flauw benul hadden van de inhoud van het sociaal statuut van zelfstandig vennoot. Dat een aantal van de naaisters reeds oprichter of werkend vennoot waren in een andere vennootschap, m.n. CVOA N., zoals opgeworpen in syntheseconclusie voor de beklaagden, is irrelevant. Onderliggend onderzoek betreft immers de gang van zaken binnen de CVOA D. R. en niet deze binnen de CVOA N.. Het louter feit dat een aantal naaisters ook reeds in een andere vennootschap zou zijn tewerkgesteld, is dan ook niet van aard om afbreuk te doen aan hetgeen hiervoor werd uiteengezet met betrekking tot hun tewerkstelling binnen de CVOA D. R..

Naast de totale afwezigheid van enige (inhoudelijke) kennis van het statuut van zelfstandige, blijkt uit de gegevens van het dossier tevens dat M. Z. S., M. N. A., M. A. F., T. N. I., M. Z., H. A., O. T. en M. T. **In werkelijkheid ook geenszins als zelfstandige waren tewerkgesteld.** Zij stelden enkel hun arbeidskracht ter beschikking en dit voornamelijk onder het gezag van B. H., doch ook van E. D..

Uit de samenlezing van de verklaringen van de verschillende naaisters blijkt immers dat het B. H. en/of E. D. waren die bepaalden:

- wanneer zij dienden te werken, waarvoor zij steeds een vast loon kregen en 10 euro per uur voor overuren. Bij de aanvang van hun werkzaamheden voor de firma werd hen door de beklaagden immers meegedeeld welke hun werkuren zouden zijn;
- hoeveel verlof ze kregen en aan wie ze toestemming tot vakantie dienden te vragen;
- dat de naaisters enkel Retouches van kledij mochten uitvoeren en kledij strijken, werk dat bovendien uitsluitend werd uitgevoerd in het naaiatelier dat gehuurd werd door de firma van B. H., de BVBA 't B. waarbij het nodige werkmateriaal ter beschikking werd gesteld aan de vennoten;
- of het werk van de naaisters goed werd gedaan. Dit werk werd immers gecontroleerd door H. B. of in zijn opdracht door S. W.. Als het werk niet goed gedaan was, dienden ze te herbeginnen.
- De verklaring van S. W. vat hun taak nog het meest treffend samen: "De meisjes doen zelf geen aankopen, ze doen eigenlijk enkel het werk in het atelier. Ze hebben geen contact met klanten."

Geen van voormelde personen **had enig idee van de zakelijke kant of de financiën van de vennootschap:**

- geen van hen had ooit een volmacht op de bankrekening;
- geen van hen zag ooit een aandeelhoudersregister, of maakte ooit een aandeelhoudersvergadering mee;
- boekhoudkundige stukken werden nooit ingekeken, hetgeen ook niet hoeft te verwonderen nu de contacten met de boekhouder enkel via B. H. en E. D. verliepen;
- geen van hen beschikte over een bankkaart van de firma;

- de meesten onder hen wisten zelfs niet of nauwelijks voor welke firma ze werkten, welk het ondernemingsnummer is, of de firma winst of verlies maakt, of waar de maatschappelijke zetel gevestigd is.

Er was geen enkele "affectio societatis" in hoofde van M. Z. S., M. N. A., M. A. F., T. N. I., M. Z., H. A., O. T. en M. T., die allen onder hiërarchische controle stonden van B. H. en E. D.. Bijgevolg werkten M. Z. S., M. N. A., M. A. F., T. N. I., M. Z., H. A., O. T. en M. T. onder gezag van B. H. en E. D. wat onverenigbaar is met een zelfstandig statuut en met het statuut van zelfstandig vennoot. De arbeidsverhouding tussen hen en CVOA D. R. moet derhalve worden geherkwalificeerd naar die van arbeid onder gezag en dus van arbeidsovereenkomst.

Geen van de argumenten opgeworpen in de syntheseconclusie voor de beklagden is van aard om hetgeen hierboven werd uiteengezet, te ontkrachten.

15. Bijgevolg dienden voormelde personen als werknemers van CVOA D. R., te worden gemeld bij de dimona-databank, uiterlijk op het ogenblik dat zij prestaties aanvatten. Er werden geen dergelijke meldingen verricht voor de in de dagvaarding weerhouden periodes zodat de tenlasteleggingen A.I tot en met A.8 bewezen zijn.

De concrete toerekening van deze misdrijven wordt hieronder verder besproken.

16. Gelet op hetgeen voorafgaat, diende voor deze werknemers ook een aangifte bij de RSZ te geschieden voor de in de dagvaarding weerhouden periodes. Dergelijke aangiftes werden evenwel niet gedaan zodat de tenlasteleggingen C.I tot en met C.8 bewezen zijn.

De concrete toerekening van deze misdrijven wordt hieronder verder besproken.

17. Op grond van de hierboven vermelde motiveringen die hier integraal worden hernomen, besluit de rechtbank tevens dat de constructie - een structuur met zelfstandige vennoten die op voet van gelijkheid staan - geveinsd was en dat de onder de tenlasteleggingen B.I tot B.8 vermelde personen in werkelijkheid geen vennoten waren van CVOA D. R. maar onder gezag en dus als werknemers werden tewerkgesteld. Het geveinsde karakter waarmee dit gebeurde duidt ook op het bedrieglijk opzet waarmee deze oprichting plaatsvond. Door deze personen als schijnzelfstandigen tewerk te stellen werd vermeden dat sociale bijdragen moesten worden betaald.

Dat dit het oogmerk was van de gevolgde werkwijze werd met zoveel woorden ook bevestigd door B. H.. Uit zijn verklaring blijkt immers dat CVOA D. R. werd opgericht, om het herstellingswerk van kledij zelf te doen en dit omdat 't B. het werk niet meer kon zelf doen door economische en financiële problemen. Vóór de oprichting van CVOA D. R. werden de Retouches immers door 't B. uitgevoerd, maar het is volgens hem om die reden dat die BVBA zoveel RSZ-schulden had. Het is dan ook zonder meer duidelijk dat het ontwijken van R.S.Z.-bijdragen aan de basis lag van de gehanteerde, frauduleuze constructie.

De tenlasteleggingen B.I tot en met B.8 zijn dan ook bewezen.

De concrete toerekening van deze misdrijven wordt hieronder verder besproken.

Toerekening

18. E. D. was zaakvoerder van CVOA D. R. en fungeerde daardoor als lasthebber.

De stelling in syntheseconclusie als zou de eerste beklagde hoegenaamd geen uitstaans hebben met de CVOA D. R. en dat de enige link die er bestaat tussen hem en de tweede beklagde is dat ze getrouwd zijn, kan niet worden gevolgd.

Uit de gegevens van het dossier, waaronder onder meer de verklaring van alle naaisters, alsook deze van W. S. en de verklaring van B. H. zelf, blijkt naar het oordeel van de rechtbank immers zonder twijfel dat B. H. ook als feitelijk zaakvoerder dient aanzien te worden, nu hij naast zijn echtgenote de lakens uitdeelde en dus eveneens als baas werd aanzien en ook fungeerde. Dit hoeft ook niet te verwonderen nu E. D. voor lange periodes in Turkije verbleef zodat hij alsdan de facto de zaak runde.

19. Beiden hadden duidelijk beslissingsbevoegdheid inzake de naleving van de sociaalrechtelijke wetten. Zij hebben gekozen om te werken met een systeem van werkende vennoten, die zoals hierboven uiteengezet, in realiteit werknemers en dus schijnzelfstandigen waren.

20. De beklagden roepen in ondergeschikte orde dwaling in. Zij maken dit geenszins aannemelijk.

Uit het hierboven geschetste feitenrelaas blijkt immers duidelijk dat zij juist wetens en willens een constructie hebben opgezet om de Belgische sociale wetgeving te kunnen ontduiken. B. H. verklaarde zelf dat de CVOA D. R. werd opgericht om het werk zelf te doen (met name herstellingen van kledij) omdat zijn BVBA 't B. het werk niet meer kon doen door economische en financiële problemen. Onder meer RSZ-schulden liggen dus aan de basis van de oprichting van een "onderaannemingsbedrijf. De oprichting van de CVOA D. R. was dus doelbewust met het doel om ten onrechte geen of minder bijdragen te betalen dan dewelke men verschuldigd is. De beklagden zijn overigens niet aan hun proefstuk toe en werden in het verleden reeds voor sociaalrechtelijke inbreuken veroordeeld zodat zij zich bezwaarlijk op onwetendheid kunnen beroepen, laat staan op een onoverkomelijke dwaling.

21. De bewezen verklaarde feiten onder de tenlasteleggingen A.I tot en met A.8, B.I tot en met B.8 en C.I tot en met C.8 kunnen hen dan ook worden toegerekend.

M.b.t. tenlasteleggingen D.I tot en met D.8 - mensenhandel

22. Voor de beoordeling van deze tenlasteleggingen dient de rechtbank na te gaan of de beklagden M. Z. S., M. N. A., M. A. F., T. N. I., M. Z., H. A., O. T. en M. T. aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hen hebben genomen of overgedragen, met als doel hen aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid. Dit is een feitelijke beoordeling die de rechtbank dient te maken.

De bereidheid van de slachtoffers om in dergelijke omstandigheden te werken is daarbij van geen belang.

De rechtbank oordeelt, dat hoewel duidelijk is dat er een laag loon werd uitbetaald en dat in de drukke (solden-)periodes veel uren dienden gepresteerd te worden, niet is aangetoond dat M. Z. S., M. N. A., M. A. F., T. N. I., M. Z., H. A., O. T. en M. T. in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid werkten. Het onderzoek heeft te weinig objectieve, feitelijke elementen opgeleverd om met de vereiste zekerheid tot het besluit te komen dat sprake was van mensenhandel.

De beklagden worden dan ook vrijgesproken voor de tenlasteleggingen D.I tot en met D.8.

Straf

23. De onder A.1 tot en met A.8, B.1 tot en met B.8 en C.1 tot en met C.8 ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten zijn voor B. H. en E. D. de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarst bestrafte misdrijf.

De bewezen verklaarde feiten onder de tenlasteleggingen A en B worden bestraft met een sanctie van niveau 4, namelijk een gevangenisstraf van 6 maanden tot 3 jaar en/of een geldboete van 600 tot 6.000 euro, te vermenigvuldigen met het aantal betrokken werknemers, in casu 8.

24. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, als de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden, zoals die onder meer blijkt uit het strafrechtelijk verleden van de beklaagden.

Door het werken met schijnzelfstandigen en dus het niet correct melden van tewerkstelling maakten de beklaagden een correcte controle op de arbeidstijden van de werknemers onmogelijk. De beklaagden moeten beseffen dat de geschonden verplichtingen cruciaal zijn voor de sociale bescherming van werknemers, alsook in de bestrijding van zwartwerk. Los van het gevaar op sociale en fiscale fraude, is het niet naleven van deze verplichtingen ook concurrentievervalsend ten aanzien van concurrenten in hun branche die zich wel aan de regels houden en betreft het een ondermijning van het solidariteitsbeginsel dat ten grondslag ligt aan het Belgisch systeem van sociale bescherming. Bovendien onthielden de beklaagden met hun handelwijze M. Z. S., M. N. A., M. A. F., T. N. I., M. Z., H. A., O. T., en M. T. een correct sociaal statuut.

De beklaagden beschikken bovendien over een ongunstig strafrechtelijk verleden nu zij reeds werden veroordeeld voor gelijkaardige sociaalrechtelijke inbreuken. Zij lijken blijkbaar geen, of minstens onvoldoende lessen te trekken uit het verleden.

Op de vraag van de beklaagden in ondergeschikte orde om hen de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te willen verlenen gaat de rechtbank niet in. Er is geen enkele aanwijzing dat het opleggen van een bestraffing, zoals hierna bepaald, aan de beklaagden overdreven sociaal of professioneel nadeel zal toebrengen. De rechtbank is bovendien van oordeel dat, gelet op de aard van de gepleegde feiten en teneinde de beklaagden voldoende bewust te maken van de ernst ervan, een maatschappelijke terechtwijzing in de vorm van een straf zich opdringt, zodat er geen redenen bestaan om de beklaagden de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen.

Ook op de vraag tot het opleggen van een werkstraf gaat de rechtbank niet in nu deze maatregel onvoldoende is aangepast aan de individuele persoonlijkheid van de beklaagden en deze maatregel er onvoldoende zal kunnen voor zorgen dat de beklaagden in de toekomst wel alle wetten en reglementen zullen naleven zodat de kansen op recidive verminderen.

De hierna bepaalde gevangenisstraf met uitstel en een effectieve geldboete vormen op heden dan ook een passende bestraffing gelet op de bovenstaande overwegingen en met het oog op het voorkomen van recidive.

De beklaagden voldoen aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

25. De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2017 zodat de op te leggen geldboeten met zeventig opdecimen moeten worden verhoogd.

26. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

Omtrent de verbeurdverklaring

27. De arbeidsauditeur vordert de bijzondere verbeurdverklaring in toepassing van de artikelen 42, 3° en 43 bis van het Strafwetboek van de som van 322.331,32 euro (na herleiding in conclusie van de arbeidsauditeur) als vermogensvoordeel dat rechtstreeks verkregen is uit de bewezen verklaarde misdrijven.

28. Door met schijnzelfstandigen te werken konden B. H. en E. D. vermijden dat deze arbeidskrachten moesten worden aangegeven via dimona en kon de betaling van sociale zekerheidsbijdragen worden ontweken.

Deze vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven ten laste gelegd onder A.I tot en met A.8, B.I tot en met B.8 en C.I tot en met C.8 werden verkregen, kunnen niet worden teruggevonden in het vermogen van de beklaagden, zodat de rechtbank de geldwaarde ervan moet ramen en de verbeurdverklaring betrekking heeft op een daarmee overeenstemmend bedrag (art. 43bis Strafwetboek).

De sociale inspectiedienst berekende als vermogensvoordeel een bedrag van 347.137,02 euro, samengesteld uit 150.584,74 euro verschuldigde sociale zekerheidsbijdrage en 196.552,28 euro belastbaar loon, berekend aan een minimum baremaloon van 37,50 uren/week, zonder anciënniteit. In conclusie zet de arbeidsinspecteur uiteen dat de RSZ-inspectie op 01.12.2017 liet weten dat sommige werknemers in aanmerking komen voor een bijdragevermindering ten belope van 24.805,70 euro. Derhalve herleidde de arbeidsauditeur de bijzondere verbeurdverklaring tot 322.331,32 euro. In tegenstelling tot hetgeen de beklaagden voorhouden kan naar het oordeel van de rechtbank uit voormelde stukken de grondslag en berekening van het vermogensvoordeel wel degelijk objectief worden vastgesteld.

De rechtbank stelt daarbij vast dat de raming door de arbeidsauditeur geen rekening houdt met het feit dat er wel degelijk lonen (weliswaar te laag) werden uitbetaald. Om overbestrafing te vermijden, houdt de rechtbank daar wel rekening mee en wordt het illegaal verkregen vermogensvoordeel naar billijkheid begroot op een bedrag van 200.000 euro.

Gelet op het persoonlijk en individueel karakter van de straffen wordt 1/2 van het totale bedrag van 200.000 euro, zijnde 100.000 euro, verbeurd verklaard in hoofde van B. H. en 100.000 euro in hoofde van E. D..

29. Er werd door de arbeidsauditeur regelmatig bewarend beslag bij equivalent gelegd, overeenkomstig art. 35 bis en ter van het Wetboek van Strafvordering bij beschikking van 11.09.2017, die werd betekend aan de beklaagden op 5.10.2017, op 4 eigendommen van B. H. en E. D..

Het betreft de volgende goederen:

1. De eigendom gelegen te (...), zijnde een huis, gekend ten kadaster te (...), met een oppervlakte van 73 ca, in eigendom toebehorende aan B. H. en E. D.;
2. De eigendom gelegen te (...), zijnde een huis, gekend ten kadaster te (...), met een oppervlakte van 6 a 10 ca, in eigendom toebehorende aan B. H. en E. D.;
3. De eigendom gelegen te (...), zijnde een handelshuis, gekend ten kadaster te (...), met een oppervlakte van 81 ca, in eigendom toebehorende aan B. H. en E. D.;
4. De eigendom gelegen te (...), zijnde een huis, gekend ten kadaster te (...), met een oppervlakte van 2 a 63 ca, in eigendom toebehorende aan B. H. en E. D..

De tegenwaarde of het saldo na vervreemding van deze onroerende goederen dient te worden toegerekend op/en desgevallend beperkt tot het totale bedrag dat in hoofde van B. H. en E. D. werd verbeurdverklaard, zijnde voor elk een bedrag van 100.000 euro.

BURGERRECHTELIJK

M.b.t. de vorderingen van S. Z. M., M. N. A. en F. A. M.

30. De bewezen verklaarde feiten onder B.2 in hoofde van de beide beklaagden staan in oorzakelijk verband met de schade van de burgerlijke partij M. N. A..

De bewezen verklaarde feiten onder B.3 in hoofde van de beide beklaagden staan in oorzakelijk verband met de schade van de burgerlijke partij S. Z. M..

De bewezen verklaarde feiten onder B.5 in hoofde van de beide beklaagden staan in oorzakelijk verband met de schade van de burgerlijke partij F. A. M..

De beklaagden zijn dan ook hoofdelijk gehouden tot volledige schadevergoeding.

In conclusie vorderen deze burgerlijke partijen een bedrag van 1 euro provisioneel, meer de gerechtelijke intresten.

Op heden kent de rechtbank een globale provisie van 1 euro toe aan elk van deze burgerlijke partijen.

Gelet op de provisionele vergoeding wordt op heden nog geen rechtsplegingsvergoeding toegekend. Het is evenmin aangewezen intresten op de provisie toe te kennen nu dit de eindafrekening nodeloos bemoeilijkt en deze weigering geen afbreuk doet aan de rechten van de burgerlijke partijen.

De zaak dient op burgerrechtelijk gebied onbepaald te worden uitgesteld. In afwachting hiervan wordt de beslissing over de intresten, de kosten en de rechtsplegingsvergoeding aangehouden.

Overige burgerlijke belangen

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de overige burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11,12,14,16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162,182,184,185 §1,189, 190,191,194,195, 227 Wetboek van Strafvordering; art. 101,103,181, 223, 235 van het Sociaal Strafwetboek; art. 1, 2 3 Wet van 4 oktober 1867

art. 1, 2,3, 7, 25, 38, 40, 41, 42, 43bis, 65, 79, 80,100 Strafwetboek; art. 1, 2,3 Wet van 5 maart 1952;

art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 1 (§1, 2° en §2), 8,14 van de Wet van 29 juni 1964;

art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;

alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis de rechtbank, recht doende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Ten aanzien van B. H.

Spreekt de beklaagde **vrij** voor de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen D.I tot en met D.8.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.I tot en met A.8, B.I tot en met B.8 en C.I tot en met C.8, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **gevangenisstraf van 1 jaar** en een **geldboete van 600 euro x 8 werknemers**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 38.400 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor de opgelegde hoofdgevangenisstraf voor de duur van 5 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 14,23 euro.

Stelt tevens vast dat deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijn door de thans in zijn hoofde bewezen verklaarde misdrijven.

Ten aanzien van E. D.

Spreekt de beklaagde **vrij** voor de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen D.I tot en met D.8.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.I tot en met A.8, B.I tot en met B.8 en C.I tot en met C.8, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **gevangenisstraf van 1 jaar** en een **geldboete van 600 euro x 8 werknemers**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 38.400 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor de opgelegde hoofdgevangenisstraf voor de duur van 5 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 14,23 euro.

Stelt tevens vast dat deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijn door de thans in haar hoofde bewezen verklaarde misdrijven.

Verbeurdverklaring

Beveelt de **bijzondere verbeurdverklaring** overeenkomstig de artikelen 42 en 43bis Strafwetboek van een bedrag van **100.000 euro in hoofde van B. H. en 100.00 euro in hoofde van E. D.**, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de onder de tenlasteleggingen A.I tot en met A.8, B.I tot en met B.8 en C.I tot en met C.8 ten laste gelegde en bewezen verklaarde misdrijven zijn verkregen of waarden die in de plaats ervan zijn gesteld.

Verstaat dat deze bedragen van 100.000 euro in hoofde van B. H. en 100.00 euro in hoofde van E. D., dienen te worden toegerekend (en desgevallend beperkt tot het totale bedrag dat in hoofde van B. H. en E. D. werd verbeurdverklaard, zijnde voor elk een bedrag van 100.000 euro) op de tegenwaarde of het saldo na vervreemding van de onroerende goederen waarop strafrechtelijk bewarend beslag werd gelegd cfr. art. 35bis en 35ter van het Wetboek van Strafvordering, namelijk:

1. De eigendom gelegen te (...), zijnde een huis, gekend ten kadaster te (...), met een oppervlakte van 73 ca, in eigendom toebehorende aan B. H. en E. D.;
2. De eigendom gelegen te (...), zijnde een huis, gekend ten kadaster te (...), met een oppervlakte van 6 a 10 ca, in eigendom toebehorende aan B. H. en E. D.;
3. De eigendom gelegen te (...), zijnde een handelshuis, gekend ten kadaster te (...), met een oppervlakte van 81 ca, in eigendom toebehorende aan B. H. en E. D.;
4. De eigendom gelegen te (...), zijnde een huis, gekend ten kadaster te (...), met een oppervlakte van 2 a 63 ca, in eigendom toebehorende aan B. H. en E. D..

BURGERRECHTELIJK

Ten aanzien van S. Z. M.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt B. H. en E. D. hoofdelijk om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **1 euro provisioneel**.

Ten aanzien van M. N. A.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt B. H. en E. D. hoofdelijk om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **1 euro provisioneel**.

Ten aanzien van F. A. M.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt B. H. en E. D. hoofdelijk om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **1 euro provisioneel**.

Stelt de zaak voor verdere behandeling op burgerrechtelijk gebied **onbepaald uit** en houdt de beslissing over de intresten en kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, aan.

Overige burgerlijke belangen

Houdt de overige burgerlijke belangen voor wat betreft de bewezen verklaarde misdrijven ambtshalve aan.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 7 maart 2018 waarbij de voorschriften vervat in artikel 195 Wetboek van Strafvordering zijn nageleefd. Aanwezig:

P. Coppens	voorzitter
C. Blomme	rechter
K. Van Hoecke	rechter
M. Deconynck	substituut-arbeidsauditeur
M. Delporte	griffier.